Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (CE) NR. 882/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 29 aprilie 2004

privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor

(JO L 165, 30.4.2004, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CE) nr. 776/2006 al Comisiei din 23 mai 2006	L 136	3	24.5.2006
►M2	Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	1	20.12.2006
►M3	Regulamentul (CE) nr. 180/2008 al Comisiei din 28 februarie 2008	L 56	4	29.2.2008
►M4	Regulamentul (CE) nr. 301/2008 al Consiliului din 17 martie 2008	L 97	85	9.4.2008
►M5	Regulamentul (CE) nr. 737/2008 al Comisiei din 28 iulie 2008	L 201	29	30.7.2008
►M6	Regulamentul (CE) nr. 1029/2008 al Comisiei din 20 octombrie 2008	L 278	6	21.10.2008
►M7	Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009	L 188	14	18.7.2009
►M8	Regulamentul (UE) nr. 87/2011 al Comisiei din 2 februarie 2011	L 29	1	3.2.2011
►M9	Regulamentul (UE) nr. 208/2011 al Comisiei din 2 martie 2011	L 58	29	3.3.2011
►M10	astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 880/2011 al Comisiei din 2 septembrie 2011	L 228	8	3.9.2011

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 882/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 29 aprilie 2004

privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 37, 95 și 152 alineatul (4) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([3]),

întrucât:

(1) Hrana pentru animale și produsele alimentare ar trebui să fie sigure și sănătoase. Legislația comunitară cuprinde un ansamblu de norme care vizează să garanteze atingerea acestui obiectiv. Aceste norme se aplică și producției și introducerii pe piață atât a hranei pentru animale, cât și a produselor alimentare.

(2) Normele de bază cu privire la legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare sunt stabilite de Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației în domeniul alimentar, de înființare a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare. ([4]).

(3) Pe lângă aceste norme de bază, o legislație mai specifică cu privire la hrana pentru animale și produsele alimentare acoperă diferite domenii, cum ar fi nutriția animalelor (în special hrana pentru animale cu conținut medicamentos), igiena hranei pentru animale și a produselor alimentare, zoonozele, subprodusele de origine animală, reziduurile și contaminanții, lupta contra bolilor animalelor care afectează sănătatea publică și eradicarea acestora, etichetarea hranei pentru animale și a produselor alimentare, pesticidele, aditivii din hrana pentru animale și produsele alimentare, vitaminele, sărurile minerale, oligoelementele și alți aditivi, materialele care intră în contact cu produsele alimentare, cerințe în materie de calitate și de compoziție, apa potabilă, ionizarea, produsele alimentare noi și organismele modificate genetic (OMG).

([1]) JO C 234, 30.9.2003, p. 25.
([2]) JO C 23, 27.1.2004, p. 14.
([3]) Avizul Parlamentului European din 9 martie 2004 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 26 aprilie 2004.
([4]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1642/2003 (JO L 245, 29.9.2003, p. 4).

▼B

(4) Legislația comunitară privind hrana pentru animale și produsele alimentare se bazează pe principiul potrivit căruia operatorii din sectorul hranei pentru animale și cel alimentar au responsabilitatea, în toate etapele proceselor de producție, prelucrare și distribuție din cadrul activităților aflate sub controlul lor, să asigure că hrana pentru animale și produsele alimentare satisfac cerințele legislației referitoare la hrana pentru animale și produse alimentare relevante pentru activitățile lor.

(5) Sănătatea animală și bunăstarea animalelor reprezintă factori importanți care contribuie la calitatea și siguranța alimentelor, la prevenirea răspândirii bolilor animale și la tratamentul uman al animalelor. Dispozițiile care reglementează aceste aspecte sunt stabilite de mai multe acte. Aceste acte specifică obligațiile persoanelor fizice și juridice cu privire la sănătatea animală și bunăstarea animalelor, precum și îndatoririle autorităților competente.

(6) Statele membre ar trebui să asigure aplicarea legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare, a dispozițiilor privind sănătatea animală și bunăstarea animalelor și să controleze și să verifice respectarea cerințelor relevante cuprinse în acestea de către operatorii din sector în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție. În acest scop, ar trebui organizate controale oficiale.

(7) În consecință, este necesar să se stabilească, la nivel comunitar, un cadru armonizat de norme generale pentru organizarea acestor controale. Este important să se evalueze, având în vedere experiența, dacă un asemenea cadru general funcționează în mod corespunzător, mai ales în sectorul sănătății și bunăstării animale. În consecință, este necesară prezentarea de către Comisie a unui raport, însoțit de orice propunere necesară.

(8) Ca regulă generală, acest cadru comunitar nu ar trebui să includă controalele oficiale cu privire la organismele dăunătoare plantelor sau produselor din plante, întrucât aceste controale sunt deja reglementate în mod corespunzător de Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor din plante și împotriva răspândirii lor în Comunitate ([1]). Cu toate acestea, anumite aspecte ale prezentului regulament ar trebui să se aplice sectorului fitosanitar și în special acelea care privesc stabilirea de planuri de controale naționale multianuale și de inspecții comunitare în statele membre și în țările terțe. Prin urmare, Directiva 2000/29/CE ar trebui modificată în consecință.

(9) Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 al Consiliului din 24 iunie 1991 privind metoda de producție agricolă ecologică și indicarea acesteia pe produsele agricole și alimentare ([2]), Regulamentul (CEE) nr. 2081/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de

([1]) JO L 169, 10.7.2000, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 2004/31/CE a Comisiei (JO L 85, 23.3.2004, p. 18).

([2]) JO L 198, 22.7.1991, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 392/2004 (JO L 65, 3.3.2004, p. 1).

▼B

origine ale produselor agricole și alimentare ([1]) și Regulamentul (CEE) nr. 2082/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind atestatele de specificitate ale produselor agricole și alimentare ([2]) conțin măsuri specifice de verificare a respectării cerințelor cuprinse în respectivele regulamente. Cerințele prezentului regulament ar trebui să fie suficient de flexibile încât să ia în considerare specificitatea acestor domenii.

(10) Pentru verificarea conformității cu normele privind organizarea comună a piețelor produselor agricole (culturi arabile, vin, ulei de măsline, fructe și legume, hamei, lapte și produse lactate, carne de vacă și de vițel, carne de oaie și carne de capră și miere de albine), este deja pus în aplicare un sistem de control specific și bine stabilit. În consecință, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice acestor domenii, cu atât mai mult cu cât obiectivele prezentului regulament diferă de obiectivele urmărite de mecanismele de control pentru organizarea comună a piețelor produselor agricole.

(11) Autoritățile competente pentru efectuarea de controale oficiale ar trebui să îndeplinească o serie de criterii operaționale care să asigure imparțialitatea și eficacitatea acestora. Acestea ar trebui să dispună de un personal suficient ca număr, cu calificări și experiență corespunzătoare și să dețină instalații și echipamente adecvate pentru îndeplinirea în mod corespunzător a îndatoririlor ce le revin.

(12) Controalele oficiale ar trebui efectuate prin tehnici corespunzătoare, concepute în acest scop, inclusiv controale de rutină și controale cu un caracter mai intensiv, cum ar fi inspecții, verificări, audituri, prelevări de probe și controale de eșantioane. Aplicarea corectă a acestor tehnici necesită formarea corespunzătoare a personalului care efectuează controale oficiale. Această formare este de asemenea necesară în vederea garantării faptului că autoritățile competente iau decizii într-o manieră uniformă, în special cu privire la punerea în aplicare a principiilor HACCP (analiza riscurilor și punctele de control critice).

(13) Frecvența controalelor oficiale ar trebui să fie regulată și proporțională cu riscul, luând în considerare rezultatele verificărilor efectuate de operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar în cadrul programelor de control bazate pe tehnica HACCP sau al programelor de asigurare a calității, în situațiile în care aceste programe sunt concepute astfel încât să îndeplinească cerințele legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare, dispozițiile privind sănătatea animală și bunăstarea animalelor. În cazul suspiciunilor cu privire la existența neconformității, ar trebui efectuate controale *ad hoc*. În plus, ar putea fi efectuate controale *ad hoc* în orice moment, chiar în cazul în care nu există suspiciuni cu privire la existența neconformității.

(14) Controalele oficiale ar trebui să aibă loc pe baza unor proceduri documentate care să asigure uniformitatea efectuării acestor controale și calitatea ridicată constantă a acestora.

(15) Autoritățile competente ar trebui să se asigure că, în cazurile în care efectuarea controalelor oficiale presupune participarea unor unități de control diferite, se aplică și se pun în aplicare cu eficacitate proceduri de coordonare corespunzătoare.

([1]) JO L 208, 24.7.1992, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

([2]) JO L 208, 24.7.1992, p. 9. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003.

▼B

(16) Autoritățile competente ar trebui de asemenea să se asigure că, în cazurile în care competența de a desfășura controale oficiale a fost delegată de la nivel central la nivel regional sau la nivel local, între nivelul central și cel regional sau local există o coordonare efectivă și eficientă.

(17) Laboratoarele care participă la analiza eșantioanelor oficiale ar trebui să își desfășoare activitatea în conformitate cu anumite proceduri aprobate la nivel internațional sau cu norme de performanță bazate pe anumite criterii și să utilizeze metode de analiză care au fost considerate valabile, în măsura în care acest lucru a fost posibil. Aceste laboratoare ar trebui în special să dispună de echipamente care să le permită determinarea corectă a standardelor, cum ar fi nivelurile maxime de reziduuri stabilite de legislația comunitară.

(18) Desemnarea laboratoarelor de referință comunitare și naționale ar trebui să contribuie la atingerea unui nivel ridicat al calității și al uniformității rezultatelor analitice. Acest obiectiv poate fi atins prin activități cum ar fi aplicarea unor metode de analiză validate, asigurarea disponibilității materialelor de referință, organizarea de testări comparative și formarea personalului laboratoarelor.

(19) Activitățile laboratoarelor de referință ar trebui să acopere toate domeniile legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare și sănătatea animală, în special acele domenii în care sunt necesare rezultate analitice și diagnostice precise.

(20) Pentru o serie de activități legate de controalele oficiale, Comitetul European pentru Standardizare (CEN) a elaborat standarde europene (standarde EN) corespunzătoare scopului prezentului regulament. Aceste standarde EN au în vedere în special funcționarea și evaluarea laboratoarelor de testare și funcționarea și acreditarea organelor de control. De asemenea, o serie de standarde internaționale au fost elaborate de Organizația Internațională de Standardizare (ISO) și Uniunea Internațională de Chimie Pură și Aplicată (IUPAC). În anumite cazuri bine definite, aceste standarde ar putea fi adaptate în scopul aplicării prezentului regulament, luând în considerare faptul că în legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare sunt prevăzute criterii de performanță pentru a garanta flexibilitatea și un bun raport cost/eficiență.

(21) Ar trebui să se prevadă delegarea competenței de îndeplinire a unor misiuni de control specifice de la autoritatea competentă către un organ de control, precum și condițiile în care poate avea loc această delegare.

(22) Ar trebui să existe proceduri corespunzătoare în vederea cooperării autorităților competente dintr-un stat membru și din state membre diferite, în special în cazul în care controalele oficiale relevă faptul că problemele legate de hrana pentru animale și produsele alimentare privesc mai mult decât un singur stat membru. Pentru a facilita această cooperare, statele membre ar trebui să desemneze unul sau mai multe organe de legătură cu rolul de a coordona transmiterea și primirea de cereri de asistență.

(23) În conformitate cu articolul 50 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, statele membre trebuie să informeze Comisia în cazul în care există informații cu privire la existența unui risc grav, direct sau indirect, în ceea ce privește sănătatea umană, datorită hranei pentru animale sau produselor alimentare.

▼B

(24) Este important să se creeze proceduri uniforme pentru controlul hranei pentru animale și al alimentelor din țări terțe introduse pe teritoriul Comunității, luându-se în considerare faptul că pentru produsele alimentare de origine animală s-au introdus deja proceduri armonizate pentru importuri, în temeiul Directivei 97/78/CE ([1]) a Consiliului și pentru animalele vii în temeiul Directivei 91/496/CEE ([2]) a Consiliului.

Aceste proceduri existente funcționează în mod corespunzător și ar trebui menținute.

(25) Controalele pentru hrana pentru animale și produsele alimentare provenind din țările terțe menționate de Directiva 97/78/CE se limitează la aspectele veterinare. Este necesară completarea acestor controale cu controale oficiale privind aspectele care nu fac obiectul controalelor veterinare, cum ar fi cele privind aditivii, etichetarea, trasabilitatea, iradierea produselor alimentare și materialele care intră în contact cu produsele alimentare.

(26) Legislația comunitară prevede de asemenea proceduri pentru controlul hranei pentru animale de import, în temeiul Directivei 95/53/CE a Consiliului din 25 octombrie 1995 de stabilire a principiilor care reglementează organizarea controalelor oficiale din domeniul nutriției animalelor ([3]). Directiva menționată anterior cuprinde principiile și procedurile care trebuie aplicate de către statele membre la punerea în liberă circulație a hranei pentru animale importate.

(27) Este necesar să se stabilească norme comunitare care să asigure că hrana pentru animale și produsele alimentare provenind din țări terțe sunt supuse unor controale oficiale înainte de punerea în liberă circulație în Comunitate. O atenție deosebită ar trebui acordată controalelor pentru importurile de hrană pentru animale și produse alimentare care prezintă un risc ridicat de contaminare.

(28) De asemenea, ar trebui să se prevadă organizarea de controale oficiale ale hranei pentru animale și produselor alimentare introduse pe teritoriul Comunității în conformitate cu un regim vamal diferit de libera circulație și, în special, ale celor introduse în temeiul uneia dintre procedurile vamale menționate la literele (b)-(f) din articolul 4 alineatul (16) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ([4]), precum și intrarea acestora într-o zonă liberă sau un depozit liber. Este avută în vedere în special introducerea de hrană pentru animale și produse alimentare provenind din țări terțe de către pasagerii mijloacelor internaționale de transport și prin coletele expediate prin poștă.

([1]) Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele provenind din țări terțe și introduse în Comunitate (JO L 24, 30.1.1998, p. 9).

([2]) Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare ale animalelor care intră în Comunitate din țări terțe (JO L 268, 24.9.1991, p. 56). Directivă modificată ultima dată de Directiva 96/43/CE (JO L 162, 1.7.1996, p. 1).

([3]) JO L 265, 8.11.1995, p. 17. Directivă modificată ultima dată de Directiva 2001/46/CE a Parlamentului și a Consiliului (JO L 234, 1.9.2001, p. 55).

([4]) JO L 302, 19.10.1992, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului și al Consiliului (JO L 311, 12.12.2000, p. 17).

▼B

(29) În scopul efectuării de controale oficiale cu privire la hrana pentru animale și la produsele alimentare, este necesar să se definească teritoriul Comunității unde se aplică normele pentru a asigura că hrana pentru animale și produsele alimentare introduse pe acest teritoriu sunt supuse controalelor stabilite de prezentul regulament. Acest teritoriu nu este în mod necesar identic cu cel prevăzut la articolul 299 din tratat sau cu cel definit de articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(30) Pentru a garanta o organizare mai eficientă a controalelor oficiale pentru hrana pentru animale și produsele alimentare provenind din țări terțe și pentru a facilita fluxurile comerciale, ar putea fi necesară desemnarea unor puncte specifice de intrare pe teritoriul Comunității pentru hrana pentru animale și produsele alimentare provenind din țări terțe. De asemenea, ar putea fi necesar să se impună notificarea prealabilă a sosirii mărfurilor pe teritoriul Comunității. Ar trebui să se asigure ca fiecare punct de intrare desemnat să aibă acces la echipamentele corespunzătoare în vederea realizării de controale într-un termen rezonabil.

(31) La stabilirea normelor privind controalele oficiale ale hranei pentru animale și produselor alimentare provenind din țări terțe, ar trebui să se asigure colaborarea autorităților competente și a serviciilor vamale, luându-se în considerare faptul că există deja norme în acest sens în Regulamentul (CEE) nr. 339/93 al Consiliului din 8 februarie 1993 privind controalele de conformitate a produselor importate din țări terțe cu regulile aplicabile în materie de securitate a produselor ([1]).

(32) Pentru organizarea controalelor oficiale ar trebui să existe resurse financiare corespunzătoare. În consecință, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să poată să perceapă onorarii sau taxe care să acopere costurile pe care le presupun controalele oficiale. Astfel, autoritățile competente ale statelor membre vor avea libertatea de a stabili onorarii și taxe sub formă de sume forfetare pe baza acestor costuri și luând în considerare situația specifică fiecărei unități. În cazul în care taxele se percep operatorilor, ar trebui să se aplice principii comune. Prin urmare, ar trebui adoptate criteriile pentru stabilirea nivelului taxelor de inspecție. În ceea ce privește taxele aplicabile controalelor la import, este necesar să se stabilească direct tarifele pentru principalele articole de importat, în vederea asigurării aplicării uniforme a acestora și a evitării denaturărilor comerciale.

(33) Legislația comunitară privind hrana pentru animale și produsele alimentare prevede înregistrarea sau autorizarea anumitor întreprinderi din sectorul hranei pentru animale și din sectorul produselor alimentare de către autoritatea competentă. Acest lucru este valabil în special în cazul Regulamentului (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena alimentelor ([2]), al Regulamentului (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de igienă pentru produsele alimentare de origine animală ([2]), al Directivei 95/69/CE a Consiliului din 22 decembrie 1995 de stabilire a condițiilor și modalităților de autorizare și înmatriculare a anumitor unități și intermediari din sectorul nutriției animalelor ([3]) și al viitorului regulament privind igiena hranei pentru animale.

([1]) JO L 40, 17.2.1993, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003.
([2]) JO L 139, 30.4.2004, p. 55.
([3]) JO L 332, 30.12.1995, p. 15. Directivă modificată ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003.

▼B

Ar trebui stabilite proceduri care să garanteze că înregistrarea și autorizarea întreprinderilor din sectorul hranei pentru animale și produselor alimentare au loc într-un mod eficace și transparent.

(34) Pentru a dispune de o abordare globală și uniformă cu privire la controalele oficiale, statele membre ar trebui să stabilească și să aplice planuri de control multianuale în conformitate cu orientările generale elaborate la nivel comunitar. Aceste orientări ar trebui să încurajeze strategii naționale coerente și să identifice prioritățile pe baza riscurilor și cele mai eficiente proceduri de control. O strategie comunitară ar trebui să adopte o abordare globală integrată a efectuării controalelor. În lumina caracterului necoercitiv al anumitor orientări tehnice care urmează a fi stabilite, este necesar ca acestea să se stabilească prin intermediul unei proceduri de comitet consultativ.

(35) Planurile de control multianuale ar trebui să acopere legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și legislația privind sănătatea animală și bunăstarea animalelor.

(36) Planurile de control naționale multianuale ar trebui să stabilească o bază solidă pentru serviciile de inspecție ale Comisiei în vederea efectuării controalelor în statele membre. Aceste planuri de control ar trebui să permită serviciilor de inspecție ale Comisiei să verifice dacă organizarea controalelor oficiale în statele membre se desfășoară în conformitate cu criteriile stabilite de prezentul regulament. După caz și, în special, în situația în care auditul statelor membre realizat în ceea ce privește planurile de control naționale multianuale prezintă deficiențe sau carențe, ar trebui să se efectueze inspecții și audituri detaliate.

(37) Statelor membre ar trebui să li se solicite să prezinte un raport anual Comisiei care să conțină informații privind aplicarea planurilor de control naționale multianuale. Acest raport ar trebui să conțină rezultatele controalelor oficiale și ale auditurilor efectuate în anul precedent și, după caz, o actualizare a planului de control inițial în funcție de aceste rezultate.

(38) Controalele comunitare din statele membre ar trebui să permită serviciilor de control ale Comisiei să verifice dacă legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și legislația privind sănătatea animală și bunăstarea animalelor sunt aplicate într-un mod uniform și corect în întreaga Comunitate.

(39) Sunt necesare controale comunitare în țările terțe pentru a verifica respectarea sau echivalența cu legislația comunitară privind hrana pentru animale și produsele alimentare, precum și cu legislația privind sănătatea animală și, după caz, bunăstarea animalelor. Țărilor terțe ar putea de asemenea să li se solicite să prezinte informații cu privire la sistemele lor de control. Aceste informații, care ar trebui stabilite pe baza orientărilor comunitare, ar trebui să formeze baza controalelor ulterioare ale Comisiei, care ar trebui să fie efectuate într-un cadru multidisciplinar care să acopere principalele sectoare de export către Comunitate. Această evoluție ar trebui să permită o simplificare a regimului actual, să promoveze cooperarea efectivă în materie de controale și, în consecință, să faciliteze fluxurile comerciale.

▼B

(40) Pentru a asigura conformitatea mărfurilor importate cu legislația comunitară privind hrana pentru animale și produsele alimentare sau echivalența lor cu aceasta, este necesar să se stabilească proceduri care să permită definirea condițiilor de import și a cerințelor de certificare, după caz.

(41) Încălcarea legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare și a dispozițiilor referitoare la sănătatea animală și bunăstarea animalelor poate constitui o amenințare față de sănătatea umană, sănătatea animală și bunăstarea animalelor. În consecință, astfel de încălcări ar trebui să facă obiectul unor măsuri eficace, disuasive și proporționate la nivel național în întreaga Comunitate.

(42) Aceste măsuri ar trebui să includă măsuri administrative luate de către autoritățile competente din statele membre, care dispun de proceduri în acest scop. Avantajul acestor proceduri este acela că se pot lua măsuri într-un termen scurt pentru a restabili situația.

(43) Operatorii ar trebui să aibă drept la recurs împotriva deciziilor luate de autoritatea competentă ca urmare a controalelor oficiale și să fie informați cu privire la acest drept.

(44) Este necesar să se ia în considerare nevoile speciale ale țărilor în curs de dezvoltare, în special ale țărilor mai puțin dezvoltate, și să se introducă măsuri în acest sens. Comisia ar trebui să își ia angajamentul de a sprijini țările în curs de dezvoltare cu privire la siguranța hranei pentru animale și a alimentelor, care reprezintă un element important pentru sănătatea umană și dezvoltarea comerțului. Acest sprijin ar trebui organizat în contextul politicii comunitare de cooperare pentru dezvoltare.

(45) Normele cuprinse în prezentul regulament stau la baza abordării integrate și orizontale necesare pentru punerea în aplicare a unei politici coerente de control cu privire la siguranța hranei pentru animale și a produselor alimentare, sănătății și bunăstării animalelor. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibil să se elaboreze norme de control specifice, în cazurile în care acestea sunt necesare, de exemplu, cu privire la stabilirea nivelurilor maxime ale reziduurilor pentru anumiți contaminanți la nivel comunitar. De asemenea, ar trebui să se aplice în continuare normele cu un caracter specific mai accentuat existente în domeniul controalelor hranei pentru animale și alimentelor și al controalelor cu privire la sănătatea animală și bunăstarea animalelor.

Este vorba în special de următoarele acte: Directiva 96/22/CE ([1]), Directiva 96/23/CE ([2]), Regulamentul (CE) nr. 854/2004 ([3]), Regulamentul (CE) nr. 999/2001 ([4]), Regulamentul (CE)

([1]) Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor beta-agoniste în creșterea animalelor (JO L 125, 23.5.1996, p. 3). Directivă modificată ultima dată de Directiva 2003/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 262, 14.10.2003, p. 17).

([2]) Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de control care se aplică anumitor substanțe și reziduurilor acestora existente în animalele vii și în produsele obținute de la acestea (JO L 125, 23.5.1996, p. 10). Directivă modificată ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003.

([3]) Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, 30.4.2004, p. 206).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1). Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 2245/2003 al Comisiei (JO L 333, 20.12.2003, p. 28).

▼B

nr. 2160/2003 ([1]), Directiva 86/362/CEE ([2]), Directiva 90/642/CEE ([3]) și normele de aplicare care rezultă din acestea, Directiva 92/1/CEE ([4]), Directiva 92/2/CEE ([5]) și actele privind controlul bolilor animalelor cum ar fi febra aftoasă, pesta porcină etc., precum și cerințele privind controalele oficiale referitoare la bunăstarea animalelor.

(46) Prezentul regulament se aplică unor domenii care sunt deja reglementate de acte aflate în vigoare în prezent. În consecință, este necesar să se abroge în special următoarele acte privind controalele hranei pentru animale și produselor alimentare și să se înlocuiască cu dispozițiile prezentului regulament: Directiva 70/373/CEE a Consiliului ([6]); Directiva 85/591/CEE a Consiliului ([7]); Directiva 89/397/CEE a Consiliului ([8]); Directiva 93/99/CEE a Consiliului ([9]); Decizia 93/383/CEE ([10]) a Consiliului; Directiva 95/53/CE; Directiva 96/43/CE ([11]) a Consiliului; Decizia 98/728/CE a Consiliului ([12]); și Decizia 1999/313/CE a Consiliului ([13]).

([1]) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonelei și al altor agenți zoonotici prezenți în alimentație (JO L 325, 12.12.2003, p. 1).

([2]) Directiva 86/362/CEE a Consiliului din 24 iulie 1986 de stabilire a nivelurilor maxime de reziduuri de pesticide din și de pe cereale (JO L 221, 7.8.1986, p. 37). Directivă modificată ultima dată de Directiva 2004/2/CE a Comisiei (JO L 14, 21.1.2004, p. 10).

([3]) Directiva 90/642/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1990 privind stabilirea nivelurilor maxime ale reziduurilor de pesticide în și pe anumite produse provenind din plante, inclusiv fructe și legume (JO L 350, 14.12.1990, p. 71). Directivă modificată ultima dată de Directiva 2004/2/CE a Comisiei.

([4]) Directiva 92/1/CEE a Comisiei din 13 ianuarie 1992 privind monitorizarea temperaturii din mijloacele de transport și din spațiile de depozitare și stocare a alimentelor congelate rapid destinate consumului uman (JO L 34, 11.2.1992, p. 28).

([5]) Directiva 92/2/CEE a Comisiei din 13 ianuarie 1992 de stabilire a procedurii de prelevare de probe și a metodei de analiză pentru controlul oficial al temperaturilor produselor congelate destinate consumului uman (JO L 34, 11.2.1992, p. 30).

([6]) Directiva 70/373/CEE a Consiliului din 20 iulie 1970 privind introducerea modalităților de prelevare de probe și a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al furajelor (JO L 170, 3.8.1970, p. 2). Directivă modificată ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).

([7]) Directiva 85/591/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind introducerea modalităților de prelevare de probe și a metodelor de analiză comunitare pentru monitorizarea alimentelor destinate consumului uman (JO L 372, 31.12.1985, p. 50). Directivă modificată ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

([8]) Directiva 89/397/CEE a Consiliului din 14 iunie 1989 privind controlul oficial al alimentelor (JO L 186, 30.6.1989, p. 23).

([9]) Directiva 93/99/CEE a Consiliului din 29 octombrie 1993 privind măsurile suplimentare cu privire la controlul oficial al alimentelor (JO L 290, 24.11.1993, p. 14). Directivă modificată de Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

([10]) Decizia 93/383/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind laboratoarele de referință pentru controlul biotoxinelor marine (JO L 166, 8.7.1993, p. 31). Decizie modificată de Decizia 1999/312/CE (JO L 120, 8.5.1999, p. 37).

([11]) Directiva 96/43/CE a Consiliului din 26 iunie 1996 de modificare și codificare a Directivei 85/73/CEE privind asigurarea finanțării inspecțiilor și controalelor veterinare ale animalelor vii și ale anumitor produse animaliere (JO L 162, 1.7.1996, p. 1).

([12]) Decizia 98/728/CE a Consiliului din 14 decembrie 1998 privind un sistem comunitar pentru taxele din sectorul nutreturilor pentru animale (JO L 346, 22.12.1998, p. 51).

([13]) Decizia 1999/313/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind laboratoarele de referință pentru monitorizarea contaminării bacteriologice și virale a moluștelor bivalve (JO L 120, 8.5.1999, p. 40).

▼B

(47) În temeiul prezentului regulament, Directiva 96/23/CE, Directiva 97/78/CE și Directiva 2000/29/CE ar trebui modificate.

(48) Întrucât obiectivul prezentului regulament, respectiv asigurarea unei abordări armonizate în ceea ce privește controalele oficiale, nu poate fi suficient de bine îndeplinit de statele membre și, în consecință, din motive legate de complexitatea sa, caracterul său transfrontalier și, în ceea ce privește importurile de hrană pentru animale și produse alimentare, caracterul său internațional, poate fi mai bine realizat la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității stabilit la articolul menționat anterior, prezentul regulament nu depășește limitele a ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(49) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a modalităților de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ([1]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește normele generale pentru desfășurarea controalelor oficiale în vederea verificării respectării normelor care vizează în special:

(a) prevenirea, eliminarea sau reducerea la niveluri acceptabile a riscurilor care ar putea apărea pentru oameni și animale, fie direct, fie prin mediu și

(b) garantarea practicilor loiale în comerțul cu hrană pentru animale și produse alimentare și protejarea intereselor consumatorilor, inclusiv etichetarea hranei pentru animale și a produselor alimentare și orice alte forme de informații pentru consumator.

(2) Prezentul regulament nu se aplică controalelor oficiale pentru verificarea respectării normelor privind organizarea comună a pieței produselor agricole.

(3) Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor comunitare specifice privind controalele oficiale.

(4) Efectuarea controalelor oficiale în temeiul prezentului regulament nu aduce atingere responsabilității legale primare pe care o au operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar de a asigura siguranța hranei pentru animale și a produselor alimentare, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 178/2002, și nici unei răspunderi civile sau penale care apare din nerespectarea obligațiilor acestora.

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

Articolul 2

Definiții

În scopul aplicării prezentului regulament, se aplică definițiile stabilite la articolele 2 și 3 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

De asemenea, se aplică definițiile următoare:

1. prin „control oficial” se înțelege orice formă de control efectuat de autoritatea competentă sau de Comunitate în vederea verificării conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare, precum și dispozițiile privind sănătatea animală și bunăstarea animalelor;

2. prin „verificare” se înțelege verificarea, prin examinare și prin analizarea dovezilor obiective, a respectării cerințelor specificate;

3. prin „legislația privind hrana pentru animale” se înțeleg actele cu putere de lege și actele administrative care reglementează hrana pentru animale în general și siguranța hranei pentru animale în special, la nivel comunitar sau la nivel național; aceasta acoperă toate etapele de producție, prelucrare și distribuire a hranei pentru animale și utilizarea hranei pentru animale;

4. prin „autoritate competentă” se înțelege autoritatea centrală a unui stat membru care dispune de competența de a organiza controale oficiale sau orice altă autoritate căreia i s-a conferit respectiva competență; de asemenea, include, după caz, autoritatea corespunzătoare dintr-o țară terță;

5. prin „organ de control” se înțelege o parte terță independentă căreia autoritatea competentă i-a delegat anumite atribuții de control;

6. prin „audit” se înțelege o examinare metodică și independentă destinată să stabilească dacă activitățile și rezultatele aferente respectă dispozițiile stabilite anterior și dacă aceste dispoziții sunt puse în aplicare cu eficiență și permit atingerea obiectivelor;

7. prin „inspecție” se înțelege examinarea oricărui aspect legat de hrana pentru animale, produse alimentare, sănătatea animală și bunăstarea animalelor pentru a verifica dacă acest(e) aspect(e) respectă cerințele din legislația privind hrana pentru animale, produsele alimentare, precum și dispozițiile privind sănătatea animală și bunăstarea animalelor;

8. prin „monitorizare” se înțelege efectuarea unei serii planificate de observații și măsurători concepute pentru verificarea nivelului de conformitate cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu dispozițiile privind sănătatea animală și bunăstarea animalelor;

9. prin „supraveghere” se înțelege observarea cu atenție a uneia sau mai multor întreprinderi din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar, a unuia sau mai multor operatori din acest sector sau a activităților acestora;

10. prin „neconformitate cu legislația” se înțelege neconformitatea cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu dispozițiile de protecție a sănătății și bunăstării animalelor;

▼B

11. prin „prelevarea de probe în vederea analizei” se înțelege prelevarea de hrană pentru animale sau produse alimentare sau orice altă substanță (inclusiv din mediu) relevantă pentru producția, prelucrarea sau distribuirea de hrană pentru animale sau produse alimentare sau pentru sănătatea animală, pentru a verifica, prin intermediul analizelor, respectarea legislației referitoare la hrană pentru animale sau produse alimentare sau a dispozițiilor referitoare la sănătatea animală;

12. prin „certificare oficială” se înțelege orice procedură prin care autoritatea competentă sau organele de control, autorizate să acționeze în această calitate, atestă conformitatea în scris, prin mijloace electronice sau mijloace echivalente;

13. prin „reținere oficială” se înțelege procedura prin care autoritatea competentă se asigură că hrana pentru animale sau produsele alimentare nu sunt deplasate sau alterate până la luarea unei decizii cu privire la destinația lor; această procedură include antrepozitarea de către operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar în conformitate cu instrucțiunile autorității competente;

14. prin „echivalență” se înțelege capacitatea diferitor sisteme sau măsuri de a îndeplini obiective identice și prin „echivalent” se înțelege, referitor la diferite sisteme sau măsuri, capabil să îndeplinească obiective identice;

15. prin „import” se înțelege punerea în liberă circulație a hranei pentru animale sau a produselor alimentare sau intenția de a pune în liberă circulație hrană pentru animale sau produse alimentare în sensul articolului 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 pe unul dintre teritoriile menționate la anexa I;

16. prin „introducere” se înțelege importul, definit la punctul 15 de mai sus, și introducerea mărfurilor conform procedurilor vamale prevăzute la articolul 4 punctul 16 literele (b)-(f) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, precum și introducerea acestora într-o zonă liberă sau un antrepozit liber;

17. prin „controlul documentelor” se înțelege examinarea documentelor comerciale și, după caz, a documentelor necesare în temeiul legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare care însoțesc lotul;

18. prin „controlul identității” se înțelege examinarea vizuală pentru a asigura corespondența dintre certificatele sau alte documente care însoțesc lotul și etichetarea și conținutul lotului;

19. prin „control fizic” se înțelege o verificare a hranei pentru animale sau a produselor alimentare propriu-zise, care poate include verificarea mijloacelor de transport, a ambalajelor, a etichetării și a temperaturii, prelevarea de probe pentru analize și examinarea în laborator sau orice alte controale necesare în vederea verificării conformității cu legislația referitoare la hrana pentru animale sau produse alimentare;

20. prin „plan de control” se înțelege o descriere stabilită de autoritatea competentă care conține informații generale privind structura și organizarea sistemelor de control oficiale ale acesteia.

▼B

TITLUL II

CONTROALE OFICIALE EFECTUATE DE CăTRE STATELE MEMBRE

CAPITOLUL I

OBLIGAȚII GENERALE

Articolul 3

Obligații generale cu privire la organizarea de controale oficiale

(1) Statele membre se asigură că efectuarea controalelor oficiale are loc cu regularitate, în funcție de riscuri și cu frecvența corespunzătoare, astfel încât să atingă obiectivele prezentului regulament, luând în considerare:

(a) riscurile identificate asociate cu animalele, hrana pentru animale sau produsele alimentare, întreprinderile din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul produselor alimentare, utilizarea hranei pentru animale sau alimentelor sau orice proces, material, substanță, activitate sau operațiune care ar putea influența siguranța hranei pentru animale sau produselor alimentare, sănătatea animală sau bunăstarea animalelor;

(b) antecedentele operatorilor din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentelor cu privire la respectarea legislației referitoare la hrana pentru animale sau produse alimentare sau a dispozițiilor privind sănătatea animală sau bunăstarea animalelor;

(c) fiabilitatea oricăruia din propriile controale care au fost deja efectuate și

(d) orice informații care ar putea indica neconformitatea.

(2) Controalele oficiale se efectuează fără avertisment prealabil, cu excepția situațiilor precum auditurile, care necesită notificarea prealabilă a operatorilor din sectorul hranei pentru animale sau alimentelor.

De asemenea, controalele oficiale se pot desfășura și *ad hoc*.

(3) Controalele oficiale se desfășoară în oricare dintre etapele de producție, prelucrare și distribuire a hranei pentru animale sau alimentelor și a animalelor și produselor animale. Acestea includ controale cu privire la întreprinderile din sectorul hranei pentru animale sau alimentar, la utilizarea și depozitarea hranei pentru animale sau a produselor alimentare, la orice proces, material sau substanță, activitate sau operațiune, inclusiv transport, aplicat hranei pentru animale sau produselor alimentare și animalelor vii, necesare pentru atingerea obiectivelor prezentului regulament.

(4) Controalele oficiale se aplică, cu aceeași prudență, exporturilor în afara Comunității, introducerii pe piață în interiorul Comunității și introducerii din țări terțe în teritoriile menționate la anexa I.

(5) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că produsele destinate expedierii într-un alt stat membru sunt controlate cu aceeași prudență ca acelea destinate introducerii pe piața de pe propriul teritoriu.

▼B

(6) Autoritatea competentă a statului membru de destinație poate verifica conformitatea hranei pentru animale și a produselor alimentare cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare prin intermediul unor verificări nediscriminatorii. În măsura strict necesară pentru organizarea controalelor oficiale, statele membre pot solicita operatorilor cărora li se furnizează bunuri dintr-un alt strat membru să raporteze sosirea acestor bunuri.

(7) Dacă, pe parcursul unui control desfășurat la locul de destinație sau pe parcursul depozitării sau transportului, un stat membru constată lipsa de conformitate, acesta ia măsurile necesare, care pot include reexpedierea în statul membru de origine.

CAPITOLUL II

AUTORITĂȚILE COMPETENTE

Articolul 4

Desemnarea autorităților competente și criteriile operaționale

(1) Statele membre desemnează autoritățile competente cărora le revine responsabilitatea obiectivelor și controalelor oficiale prevăzute de prezentul regulament.

(2) Autoritățile competente asigură:

(a) eficacitatea și oportunitatea controalelor oficiale privind animalele vii, hrana pentru animale și produsele alimentare în toate etapele de producție, prelucrare și distribuire a alimentelor și ale utilizării hranei pentru animale;

(b) absența oricărui conflict de interese în rândul personalului care efectuează controalele oficiale;

(c) faptul că dispun sau au acces la laboratoare pentru teste cu o capacitate adecvată și cu un număr suficient de personal cu calificările și experiența corespunzătoare care să permită realizarea eficace și efectivă a controalelor oficiale și a îndatoririlor oficiale;

(d) faptul că dispun de instalații și echipamente corespunzătoare și întreținute într-un mod adecvat care să asigure efectuarea de către personal a controalelor oficiale și a îndatoririlor oficiale în mod efectiv și eficace;

(e) faptul că dispun de competențele legale pentru a desfășura controale oficiale și a lua măsurile prevăzute de prezentul regulament;

(f) faptul că dispun de planuri de intervenție și sunt pregătite să aplice astfel de planuri în caz de urgență;

(g) faptul că operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar sunt obligați să se supună oricărei inspecții efectuate în conformitate cu prezentul regulament și să ofere asistență personalului autorității competente la îndeplinirea misiunilor sale.

(3) Atunci când un stat membru conferă competența de a desfășura controale oficiale unei autorități sau unor autorități, altele decât o autoritate competentă centrală, în special celor de la nivel regional sau local, se asigură coordonarea efectivă și eficace între toate autoritățile competente implicate, inclusiv în domeniul protecției mediului și al protecției sanitare, după caz.

▼B

(4) Autoritățile competente asigură imparțialitatea, calitatea și coerența controalelor oficiale la toate nivelurile. Criteriile enumerate la alineatul (2) trebuie respectate integral de către fiecare autoritate căreia i se conferă competența de a efectua controale oficiale.

(5) Atunci când, în cadrul unei autorități competente, mai multe unități dispun de competența de a desfășura controale oficiale, se asigură coordonarea și cooperarea efectivă și eficace între diferitele unități.

(6) Autoritățile competente realizează audituri interne sau pot solicita realizarea de audituri externe și adoptă măsurile necesare având în vedere rezultatele acestora pentru a asigura atingerea obiectivelor prezentului regulament. Aceste audituri fac obiectul unei analize independente și se desfășoară într-un mod transparent.

(7) Normele detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului articol pot fi adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3).

Articolul 5

Delegarea atribuțiilor specifice referitoare la controalele oficiale

(1) Autoritatea competentă poate delega atribuții specifice legate de controalele oficiale unuia sau mai multor organe de control în conformitate cu alineatele (2)-(4).

Lista atribuțiilor care pot sau nu pot fi delegate se poate stabili în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3).

Cu toate acestea, activitățile menționate la articolul 54 nu pot face obiectul unei astfel de delegații.

(2) Autoritatea competentă poate delega atribuții specifice unui anumit organ de control numai dacă:

(a) există o descriere exactă a atribuțiilor pe care organul de control le poate desfășura și a condițiilor în care le poate desfășura;

(b) există dovezi că organul de control:

(i) dispune de expertiza, echipamentul și infrastructura necesare desfășurării atribuțiilor care i se deleagă;

(ii) dispune de un personal suficient ca număr și cu calificările și experiența corespunzătoare și

(iii) este imparțial și în cadrul său nu există nici un conflict de interese cu privire la exercitarea atribuțiilor care îi sunt delegate;

(c) organul de control funcționează și este acreditat în conformitate cu standardul european EN 45004 „Criterii generale pentru funcționarea diferitor tipuri de organe care desfășoară inspecții” și/sau un alt standard, în cazul în care acesta este mai pertinent pentru atribuțiile delegate în cauză;

(d) laboratoarele funcționează în conformitate cu standardele menționate la articolul 12 alineatul (2);

▼B

(e) organul de control comunică autorității competente rezultatele controalelor efectuate cu regularitate și ori de câte ori autoritatea competentă solicită acest lucru. În cazul în care rezultatele controalelor indică neconformitatea sau probabilitatea acesteia, organul de control informează de îndată autoritatea competentă;

(f) există o coordonare efectivă și eficace între autoritatea competentă care deleagă și organul de control.

(3) Autoritățile competente care deleagă atribuții specifice organelor de control organizează, în cazul în care este necesar, audituri sau inspecții ale organelor de control. În cazul în care, ca urmare a unui audit sau a unei inspecții, rezultă că organele în cauză nu își îndeplinesc în mod corect atribuțiile care le-au fost delegate, autoritatea competentă care deleagă își poate retrage delegarea. Delegația se retrage fără întârziere în cazul în care organul de control nu ia, în timp util, măsuri de remediere adecvate.

(4) Orice stat membru care dorește să delege o atribuție specifică de control unui organ de control notifică acest lucru Comisiei. Notificarea respectivă furnizează o descriere detaliată a următoarelor elemente:

(a) autoritatea competentă care ar delega atribuția;

(b) atribuția pe care ar delega-o și

(c) organul de control căruia i-ar delega atribuția.

Articolul 6

Personalul care efectuează controale oficiale

Autoritatea competentă se asigură că toți membrii personalului care efectuează controale oficiale:

(a) primesc, pentru domeniul lor de competență, formarea adecvată care să le permită să-și îndeplinească atribuțiile cu competență și să efectueze controale oficiale într-un mod coerent. Această formare include, după caz, domeniile menționate la anexa II, capitolul I;

(b) sunt informați permanent cu privire la domeniul lor de competență și beneficiază periodic de formarea suplimentară necesară și

(c) dispun de aptitudini pentru cooperare multidisciplinară.

Articolul 7

Transparență și confidențialitate

(1) Autoritățile competente asigură desfășurarea activităților la un nivel al transparenței ridicat. În acest scop, informațiile pe care le dețin sunt făcute publice în cel mai scurt termen posibil.

În general, publicul are acces la:

(a) informații privind activitățile de control ale autorităților competente și eficacitatea acestora și

(b) informațiile în temeiul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

▼B

(2) Autoritatea competentă adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că membrii personalului său au obligația să nu divulge informațiile obținute pe parcursul desfășurării atribuțiilor de control oficial care, prin natura lor, constituie un secret profesional în cazuri justificate în mod corespunzător. Protecția secretului profesional nu împiedică difuzarea de către autoritățile competente a informațiilor menționate la alineatul (1) litera (b). Nu se aduce atingere dispozițiilor prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ([1]).

(3) Informațiile care constituie un secret profesional includ în special:

— confidențialitatea procedurilor de cercetare preliminare sau a procedurilor judiciare curente;

— datele cu caracter personal;

— documentele care fac obiectul uneia dintre excepțiile din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ([2]);

— informațiile protejate de legislația națională și comunitară privind în special secretul profesional, confidențialitatea deliberărilor, relațiile internaționale și apărarea națională.

Articolul 8

Proceduri de control și verificare

(1) Autoritățile competente efectuează controale oficiale în conformitate cu proceduri documentate. Aceste proceduri conțin informații și instrucțiuni pentru personalul care efectuează controalele oficiale, în special în domeniile menționate la anexa II, capitolul II.

(2) Statele membre se asigură că dispun de procedurile legale pentru a garanta că personalul autorităților competente are acces în incintele și la documentele păstrate de operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar, astfel încât să își poată îndeplini atribuțiile în mod corespunzător.

(3) Autoritățile competente dispun de proceduri:

(a) pentru a verifica eficacitatea controalelor oficiale pe care le desfășoară și

(b) pentru a garanta că se iau măsuri corective, în cazul în care sunt necesare, și că informațiile menționate la alineatul (1) sunt actualizate, după caz.

(4) Comisia poate stabili orientări pentru controalele oficiale în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (2).

([1]) JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă modificată de Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.
([2]) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

▼B

Orientările pot, în special, să conțină recomandări pentru controalele oficiale cu privire la:

(a) punerea în aplicare a principiilor HACCP;

(b) sistemele de gestionare pe care le aplică operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar în vederea respectării cerințelor legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare;

(c) siguranța microbiologică, fizică și chimică a hranei pentru animale sau a produselor alimentare.

Articolul 9

Rapoarte

(1) Autoritatea competentă elaborează rapoarte cu privire la controalele oficiale pe care le-a efectuat.

(2) Aceste rapoarte includ o descriere a scopului controalelor oficiale, metodele de control aplicate, rezultatele controalelor oficiale și, după caz, măsurile pe care trebuie să le ia operatorii în cauză.

(3) Autoritatea competentă furnizează operatorului o copie a raportului prevăzut la alineatul (2), cel puțin în situațiile de neconformitate cu legislația.

Articolul 10

Activități, metode și tehnici de control

(1) Atribuțiile referitoare la controalele oficiale se îndeplinesc în general prin utilizarea de metode și tehnici de control adecvate, cum ar fi monitorizarea, supravegherea, verificarea, auditul, inspecția, prelevarea de probe și analiza.

(2) Controalele oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare includ, între altele, următoarele activități:

(a) examinarea oricărui sistem de control aplicat de operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar și rezultatele obținute;

(b) inspecția:

(i) instalațiilor producătorilor primari, întreprinderilor din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar, inclusiv împrejurimile, locațiile, birourile, echipamentul, instalațiile și utilajele, transportul, precum și hrana pentru animale și produsele alimentare;

(ii) materiilor prime, ingredientelor, auxiliarelor tehnologice și oricăror alte produse utilizate pentru pregătirea și producția de hrană pentru animale și alimente;

(iii) produselor semifinite;

(iv) materialelor și articolelor destinate să intre în contact cu alimentele;

(v) produselor și procedurilor de curățare și întreținere, precum și pesticidelor;

(vi) etichetării, prezentării și publicității;

▼B

(c) verificări cu privire la condițiile de igienă din întreprinderile din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar;

(d) evaluarea procedurilor privind bunele practici de fabricație (BPF), bunele practici de igienă (BPI), bunele practici agricole și HACCP, luând în considerare utilizarea ghidurilor elaborate în conformitate cu legislația comunitară;

(e) examinarea materialelor scrise și a altor date care ar putea fi relevante pentru evaluarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale sau produsele alimentare;

(f) interviuri cu operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar și cu personalul acestora;

(g) interpretarea valorilor înregistrate de instrumentele de cuantificare ale întreprinderilor din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar;

(h) controale efectuate cu instrumentele proprii autorității competente pentru a verifica măsurătorile efectuate de operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar;

(i) orice altă activitate necesară pentru a asigura respectarea obiectivelor prezentului regulament.

CAPITOLUL III

PRELEVAREA DE PROBE ȘI ANALIZA

Articolul 11

Metode de prelevare de probe și analiză

(1) Metodele de prelevare de probe și analiză utilizate în contextul controalelor oficiale sunt conforme cu normele comunitare sau:

(a) în cazul în care nu există asemenea norme, cu norme sau protocoale recunoscute pe plan internațional, ca de exemplu cele acceptate de Comitetul European pentru Standardizare (CEN) sau cele convenite de legislația națională sau

(b) în absența celor de mai sus, cu alte metode corespunzătoare pentru scopul destinat sau elaborate în conformitate cu protocoalele științifice.

(2) În cazurile în care nu se aplică alineatul (1), validarea metodelor de analiză se poate face în cazul unui singur laborator conform unui protocol acceptat pe plan internațional.

(3) În măsura posibilului, metodele de analiză se caracterizează prin criteriile corespunzătoare stabilite la anexa III.

(4) ►M7 Comisia poate adopta următoarele măsuri de punere în aplicare: ◄

(a) metode de prelevare de probe și analiză, inclusiv metode de confirmare sau de referință care se utilizează în eventualitatea unei dispute;

▼B

(b) criterii de performanță, parametri de analiză, incertitudinea măsurătorilor și proceduri pentru validarea metodelor menționate la litera (a) și

(c) norme privind interpretarea rezultatelor.

▼M7

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4).

▼B

(5) Autoritățile competente stabilesc proceduri adecvate pentru a garanta dreptul operatorilor din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar ale căror produse fac obiectul prelevării de probe și analizei de a solicita un raport de expertiză suplimentar, fără a aduce atingere obligației autorităților competente de a lua măsuri prompte în caz de urgență.

(6) În special, acestea se asigură că operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar pot obține un număr suficient de probe pentru un raport de expertiză suplimentar, exceptând cazurile în care acest lucru este imposibil, ca de exemplu în cazul produselor extrem de perisabile sau în cazul în care există numai o cantitate foarte redusă de substrat.

(7) Probele trebuie manipulate și etichetate în așa fel încât să se garanteze atât valabilitatea lor legală, cât și cea analitică.

Articolul 12

Laboratoare oficiale

(1) Autoritatea competentă desemnează laboratoarele care pot efectua analiza probelor prelevate pe parcursul controalelor oficiale.

(2) Cu toate acestea, autoritatea competentă poate desemna numai laboratoare care funcționează și sunt evaluate și acreditate în conformitate cu următoarele standarde europene:

(a) EN ISO/IEC 17025 privind „Cerințele generale privind competența laboratoarelor de testare și calibrare”;

▼M6

(b) EN ISO/IEC 17011 privind „Cerințele generale pentru organismele de acreditare care acreditează organismele de evaluare a conformității”.

———————

▼B

luând în considerare criteriile pentru diferitele metode de testare stabilite de legislația comunitară privind hrana pentru animale și produsele alimentare.

(3) Acreditarea și evaluarea laboratoarelor de testare menționate la alineatul (2) pot avea în vedere teste individuale sau grupuri de teste.

(4) Autoritatea competentă poate revoca desemnarea prevăzută la alineatul (1) când condițiile menționate la alineatul (2) nu mai sunt îndeplinite.

▼B

CAPITOLUL IV

GESTIONAREA CRIZELOR

Articolul 13

Planuri de intervenție în sectorul hranei pentru animale și produselor alimentare

(1) Pentru punerea în aplicare a planului general pentru gestionarea crizei prevăzut la articolul 55 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, statele membre elaborează planuri de intervenție operaționale stabilind măsurile care urmează să se pună în aplicare fără întârziere în cazul în care se constată că hrana pentru animale sau produsele alimentare prezintă un risc grav pentru oameni sau animale fie direct, fie prin intermediul mediului.

(2) Aceste planuri de intervenție specifică:

(a) autoritățile administrative care urmează să fie implicate;

(b) puterile și responsabilitățile acestora și

(c) căile și procedurile pentru schimbul de informații dintre părțile relevante.

(3) Statele membre revizuiesc aceste planuri de intervenție după caz, în special având în vedere modificările din organizarea autorității competente și experiența, inclusiv experiența dobândită din exercițiile de simulare.

(4) În cazul în care este necesar, se pot adopta măsuri de aplicare în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3). Aceste măsuri stabilesc norme armonizate pentru planurile de intervenție în măsura necesară pentru a garanta că aceste planuri sunt compatibile cu planul general de gestionare a crizelor menționat la articolul 55 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. De asemenea, acestea indică rolul părților interesate în stabilirea și funcționarea planurilor de intervenție.

CAPITOLUL V

CONTROALE OFICIALE PRIVIND INTRODUCEREA DE HRANă PENTRU ANIMALE ȘI PRODUSE ALIMENTARE PROVENIND DIN ȚĂRI TERȚE

Articolul 14

Controale oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare de origine animală

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere cerințelor pentru controalele veterinare cu privire la hrana pentru animale și produsele alimentare de origine animală prevăzute de Directiva 97/78/CE. Cu toate acestea, în plus, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu Directiva 97/78/CE efectuează controale oficiale în vederea verificării conformității cu aspectele legate de legislația privind hrana pentru animale sau produsele alimentare pe care directiva menționată anterior nu le include, inclusiv acele aspecte menționate la titlul VI, capitolul II din prezentul regulament.

(2) Normele generale din articolele 18-25 din prezentul regulament se aplică și controalelor oficiale privind totalitatea hranei pentru animale și produselor alimentare, inclusiv hrana pentru animale și produsele alimentare de origine animală.

▼B

(3) Rezultatele satisfăcătoare ale controalelor mărfurilor care:

(a) se introduc în conformitate cu una dintre procedurile vamale menționate la punctul 16 literele (b)-(f) din articolul 4 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 sau

(b) urmează să fie manipulate în zone libere sau în depozite libere, definite la articolul 4 punctul 15 litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92

nu aduc atingere nici obligației pe care o au operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar de a garanta că hrana pentru animale și produsele alimentare sunt conforme cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare din momentul punerii în liberă circulație, nici nu împiedică efectuarea de controale oficiale suplimentare ale hranei pentru animale și produselor alimentare în cauză.

Articolul 15

Controale oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare de origine neanimală

(1) Autoritatea competentă efectuează cu regularitate controale oficiale ale hranei pentru animale și produselor alimentare de origine neanimală care nu fac parte din domeniul de aplicare al Directivei 97/78/CE, importate pe teritoriile menționate la anexa I. Ea organizează aceste controale pe baza planului de control național multianual elaborat în conformitate cu articolele 41-43 și având în vedere potențialele riscuri. Aceste controale includ toate aspectele legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare.

(2) Aceste controale se efectuează într-un loc corespunzător, inclusiv la punctul de intrare a mărfurilor pe unul din teritoriile menționate la anexa I, la punctul de punere în liberă circulație, depozite, în locațiile importatorului din sectorul hranei pentru animale și produselor alimentare sau alte puncte ale lanțului alimentar uman și animal.

(3) De asemenea, se pot efectua controale oficiale și asupra mărfurilor care:

(a) se introduc în conformitate cu una dintre procedurile vamale menționate la literele (b)-(f) din articolul 4 punctul 16 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 sau

(b) urmează să fie introduse în zone libere sau în depozite libere, definite la articolul 4 punctul 15 litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(4) Rezultatele satisfăcătoare ale controalelor menționate la alineatul (3) nu aduc atingere nici datoriei pe care o au operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar de a garanta că hrana pentru animale și produsele alimentare sunt în conformitate cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare din momentul punerii în liberă circulație, nici nu împiedică efectuarea de controale oficiale suplimentare ale hranei pentru animale.

(5) O listă a hranei pentru animale și a produselor alimentare de origine neanimală care, pe baza riscurilor cunoscute sau noi, urmează să fie supuse unor controale oficiale consolidate la punctul de intrare pe unul dintre teritoriile menționate la anexa I, se redactează și se actualizează în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3). Frecvența și natura acestor controale se stabilesc în conformitate cu aceeași procedură. În același timp, taxele aferente acestor controale se pot stabili în conformitate cu aceeași procedură.

▼B

Articolul 16

Tipuri de controale privind hrana pentru animale și produsele alimentare de origine neanimală

(1) Controalele oficiale menționate la articolul 15 alineatul (1) includ cel puțin un control sistematic al documentelor, o verificare aleatorie a identității și, după caz, o verificare fizică.

(2) Controalele fizice se desfășoară cu o frecvență care depinde de:

(a) riscurile asociate cu diferite tipuri de hrană pentru animale și produse alimentare;

(b) antecedentele cu privire la respectarea cerințelor pentru produsul în cauză de către țara terță respectivă și unitatea de origine, precum și de operatorii din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar care importă și exportă produsul;

(c) controalele pe care le-a efectuat operatorul din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar care importă produsul;

(d) garanțiile pe care le-a oferit autoritatea competentă din țara terță de origine.

(3) Statele membre garantează că efectuarea controalelor fizice se face în condiții adecvate și într-un loc care are acces la instalații de control corespunzătoare care permit desfășurarea într-un mod corespunzător a investigațiilor, prelevarea unui număr de probe adaptat la gestionarea riscurilor și manipularea în condiții igienice a hranei pentru animale și a produselor alimentare. Probele trebuie manipulate în așa fel încât să se garanteze atât valabilitatea lor legală, cât și cea analitică. Statele membre se asigură că echipamentele și metodologiile sunt adecvate pentru măsurarea limitelor stabilite de legislația comunitară sau națională.

Articolul 17

Puncte de intrare și notificarea prealabilă

(1) Pentru organizarea controalelor oficiale la care se face trimitere în articolul 15 alineatul (5), statele membre:

— desemnează puncte distincte de intrare pe teritoriul lor care au acces la instalații de control corespunzătoare pentru diferite tipuri de hrană pentru animale și produse alimentare și

— solicită operatorilor din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar responsabili pentru loturi să notifice în prealabil sosirea și natura acestora.

Statele membre pot să aplice aceleași norme pentru altă hrană pentru animale de origine neanimală.

(2) Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la orice măsuri pe care le adoptă în conformitate cu alineatul (1).

Ele concep aceste măsuri astfel încât să evite orice perturbare inutilă a comerțului.

▼B

Articolul 18

Măsuri în caz de suspiciuni

În cazul în care există suspiciuni cu privire la prezența neconformității cu legislația sau în cazul în care există îndoieli cu privire la destinația reală a lotului sau la corespondența dintre lot și garanțiile certificate, autoritatea competentă efectuează controale oficiale pentru a confirma sau pentru a elimina suspiciunea sau îndoiala. Autoritatea competentă reține oficial lotul până la obținerea rezultatelor controalelor oficiale.

Articolul 19

Măsuri adoptate ca urmare a controalelor oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare provenind din țări terțe

(1) Autoritatea competentă plasează sub control oficial hrana pentru animale sau produse alimentare provenind din țări terțe care nu sunt în conformitate cu legislația privind hrana pentru animale sau produsele alimentare și, după audierea operatorilor din sectorul hranei pentru animale sau al alimentelor responsabili de lot, ia următoarele măsuri cu privire la hrana pentru animale sau la produsele alimentare respective:

(a) dispune ca produsele alimentare sau hrana pentru animale în cauză să fie distrusă, supusă unui tratament special în conformitate cu articolul 20 sau reexpediată în afara Comunității în conformitate cu articolul 21; de asemenea, se pot lua alte măsuri corespunzătoare, cum ar fi utilizarea hranei pentru animale sau a produselor alimentare în alte scopuri decât cele cărora au fost destinate inițial;

(b) în cazul în care hrana pentru animale sau produsele alimentare au fost introduse pe piață, monitorizează sau, dacă este necesar, dispune recuperarea sau retragerea lor înainte de a lua una dintre măsurile menționate mai sus;

(c) verifică dacă hrana pentru animale sau produsele alimentare nu au efecte nefaste asupra sănătății umane sau animale, fie direct, fie prin mediu, pe parcursul aplicării sau până la aplicarea oricăreia din măsurile menționate la literele (a) și (b).

(2) Cu toate acestea, în cazul în care:

(a) controalele oficiale prevăzute la articolele 14 și 15 indică faptul că un lot aduce prejudicii sănătății umane sau animale sau este periculos, autoritatea competentă plasează lotul în cauză sub control oficial până la distrugerea acestuia sau până la adoptarea oricărei măsuri necesare pentru a proteja sănătatea umană și animală;

(b) hrana pentru animale sau produsele alimentare de origine neanimală care se supun unor controale consolidate în conformitate cu articolul 15 alineatul (5) nu sunt prezentate în vederea efectuării controalelor oficiale sau nu sunt prezentate conform oricăreia dintre cerințele specifice stabilite în conformitate cu articolul 17, autoritatea competentă dispune fără întârziere recuperarea și plasarea acestora în regim de reținere oficială, iar apoi fie distrugerea, fie reexpedierea lor în conformitate cu articolul 21.

(3) În cazurile în care nu permite introducerea hranei pentru animale sau a produselor alimentare, autoritatea competentă informează Comisia și celelalte state membre cu privire la constatările sale și la identificarea produselor în cauză, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și notifică serviciilor vamale deciziile adoptate, împreună cu informațiile cu privire la destinația finală a lotului.

(4) Deciziile cu privire la loturi fac obiectul dreptului la recurs menționat la articolul 54 alineatul (3).

▼B

Articolul 20

Tratament special

(1) Tratamentul special menționat la articolul 19 poate include:

(a) tratamentul sau prelucrarea în scopul alinierii hranei pentru animale sau alimentelor la cerințele legislației comunitare sau la cerințele unei țări terțe de reexpediere, inclusiv decontaminarea, după caz, dar exceptând diluarea;

(b) prelucrarea în orice alt mod adecvat altor scopuri decât consumul animal sau uman.

▼M7

(2) Autoritatea competentă se asigură că tratamentele speciale sunt efectuate în unități aflate sub controlul său sau al unui alt stat membru și în conformitate cu condițiile definite de către Comisie. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4). În absența unor astfel de condiții, tratamentele speciale se efectuează în conformitate cu legislația națională.

▼B

Articolul 21

Reexpedierea loturilor

(1) Autoritatea competentă permite reexpedierea loturilor numai în cazul în care:

(a) destinația a fost convenită cu operatorul din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar responsabil de loturi și

(b) operatorul din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar a informat mai întâi autoritatea competentă din țara terță de origine sau din țara terță de destinație, în cazul în care acestea sunt diferite, cu privire la motivele și circumstanțele care împiedică introducerea pe piață a hranei pentru animale sau a produselor alimentare în cauză în interiorul Comunității și

(c) în cazul în care țara terță de destinație nu este țara terță de origine, autoritatea competentă din țara terță de destinație a notificat autorității competente disponibilitatea sa de a accepta lotul în cauză.

(2) Fără a se aduce atingere dispozițiilor naționale aplicabile cu privire la termenele de depunere a cererilor pentru un raport de expertiză suplimentar și în cazul în care rezultatele controalelor oficiale nu interzic acest lucru, reexpedierea are loc, în general, în termen de cel mult 60 de zile de la data la care autoritatea competentă a decis cu privire la destinația lotului, exceptând cazurile în care s-a inițiat o acțiune judiciară. În cazul în care la expirarea termenului de 60 de zile nu are loc reexpedierea lotului, acesta se distruge, exceptând cazurile în care întârzierea este justificată.

(3) Până la reexpedierea loturilor sau confirmarea motivelor respingerii, autoritatea competentă plasează loturile sub reținere oficială.

▼B

(4) Autoritatea competentă informează Comisia și celelalte state membre în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și notifică deciziile pe care le adoptă serviciilor vamale. Autoritățile competente cooperează în conformitate cu titlul IV în vederea adoptării tuturor măsurilor necesare pentru a se asigura că nu este posibilă reintroducerea în Comunitate a loturilor respinse.

Articolul 22

Cheltuieli

Operatorul din sectorul hranei pentru animale sau din cel alimentar responsabil de lot sau reprezentantul acestuia este răspunzător pentru cheltuielile percepute de autoritățile competente pentru activitățile prevăzute la articolele 18, 19, 20 și 21.

Articolul 23

Omologarea controalelor înaintea exportului efectuate de către țările terțe

(1) În conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3), se pot omologa controalele specifice înaintea exporturilor pe care le realizează o țară terță cu privire la hrana pentru animale și produsele alimentare imediat înainte de exportul către Comunitate, pentru a verifica dacă produsele exportate îndeplinesc cerințele comunitare. Omologarea se poate aplica numai în ceea ce privește hrana pentru animale și produsele alimentare care provin din țara terță în cauză și se poate acorda pentru unul sau mai multe produse.

(2) În cazul în care s-a acordat o astfel de omologare, frecvența controalelor la import pentru hrana pentru animale sau produsele alimentare poate fi redusă în consecință. Cu toate acestea, statele membre efectuează controale oficiale pentru hrana pentru animale și produsele alimentare importate în conformitate cu omologarea menționată la alineatul (1), astfel încât să garanteze că verificările efectuate înaintea exportului în țara terță continuă să fie eficiente.

(3) Omologarea prevăzută la alineatul (1) poate fi acordată unei țări terțe numai în cazul în care:

(a) un audit comunitar a arătat că hrana pentru animale sau produsele alimentare exportate către Comunitate satisfac cerințele comunitare sau alte cerințe echivalente;

(b) controalele efectuate în țările terțe înainte de expediere sunt considerate a fi suficient de eficace și eficiente pentru a înlocui sau a reduce controalele documentelor, de identitate sau fizice stabilite de legislația comunitară.

(4) Omologarea menționată la alineatul (1) specifică autoritatea competentă din țara terță sub responsabilitatea căreia se desfășoară controalele dinaintea exporturilor și, după caz, toate organele de control cărora autoritatea competentă le poate delega anumite atribuții. Această delegare poate fi aprobată numai dacă îndeplinește criteriile de la articolul 5 sau condiții echivalente.

(5) Autoritatea competentă și eventualele organe de control specificate în omologare sunt responsabile de contactele cu Comunitatea.

▼B

(6) Autoritatea competentă sau organul de control din țara terță asigură certificarea oficială a fiecărui lot verificat înainte de intrarea într-unul din teritoriile prevăzute la anexa I. Omologarea menționată la alineatul (1) specifică un model de certificat de acest tip.

(7) Fără a aduce atingere articolului 50 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, atunci când controalele oficiale asupra importurilor care fac obiectul procedurii menționate la alineatul (2) arată existența unei neconformități semnificative, statele membre informează imediat Comisia și celelalte state membre și operatorii interesați în conformitate cu procedura prevăzută la titlul IV din prezentul regulament; statele membre măresc numărul de loturi controlate și, în cazul în care este necesară o examinare analitică a situației, păstrează un număr adecvat de probe în condiții de depozitare corespunzătoare.

(8) În cazul în care se constată că, la un număr semnificativ de loturi, bunurile nu corespund cu informațiile din certificatele emise de autoritatea competentă sau de organul de control din țara terță, frecvența redusă menționată la alineatul (2) nu se mai aplică.

Articolul 24

Autoritățile competente și serviciile vamale

(1) Pentru organizarea controalelor oficiale menționate la prezentul capitol, autoritățile competente și serviciile vamale procedează la o strânsă cooperare.

(2) În ceea ce privește loturile de hrană pentru animale și produse alimentare de origine animală și de hrană pentru animale și produse alimentare prevăzute la articolul 15 alineatul (5), serviciile vamale nu permit intrarea sau manipularea acestora în zone libere sau în depozite libere fără acordul autorității competente.

(3) În cazul în care se prelevează probe, autoritatea competentă informează serviciile vamale și operatorii interesați și indică dacă mărfurile pot fi puse în circulație sau nu înainte ca rezultatele analizei probelor să fie disponibile, sub rezerva asigurării trasabilității lotului.

(4) În cazul punerii în liberă circulație, autoritățile competente și serviciile vamale cooperează în conformitate cu cerințele stabilite la articolele 2-6 din Regulamentul (CEE) nr. 339/93.

Articolul 25

Măsuri de aplicare

(1) Măsurile necesare pentru a asigura aplicarea uniformă a controalelor oficiale privind introducerea hranei pentru animale și a produselor alimentare se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3).

(2) În special, se pot prevedea norme detaliate pentru:

(a) hrana pentru animale și produsele alimentare importate sau plasate în conformitate cu una dintre procedurile vamale menționate la articolul 4 punctul 16 literele (b)-(f) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 sau care urmează să fie manipulate în zone libere sau în depozite libere, în conformitate cu definițiile din articolul 4 punctul 15 litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;

▼B

(b) produsele alimentare pentru aprovizionarea echipajului și pasagerilor mijloacelor de transport internaționale;

(c) hrana pentru animale și produsele alimentare comandate la distanță (de exemplu, prin poștă, prin telefon sau pe Internet) și livrate consumatorului;

(d) hrana pentru animale destinată animalelor de companie și cailor și produsele alimentare transportate de echipajul și pasagerii mijloacelor de transport internaționale;

(e) condițiile sau scutirile specifice menționate la articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, astfel încât să se ia în considerare constrângerile naturale ale teritoriilor respective;

(f) scopul de a asigura coerența deciziilor luate de autoritățile competente cu privire la hrana pentru animale și produsele alimentare din țări terțe în cadrul articolului 19;

(g) loturile de origine comunitară returnate dintr-o țară terță;

(h) documentele care trebuie să însoțească loturile în cazul în care s-au prelevat probe.

CAPITOLUL VI

FINANȚAREA CONTROALELOR OFICIALE

Articolul 26

Principiu general

Statele membre se asigură de disponibilitatea resurselor financiare adecvate pentru a furniza personalul necesar și alte resurse necesare pentru controalele oficiale prin orice mijloace pe care le consideră corespunzătoare, inclusiv prin impozitare sau prin stabilirea de onorarii sau taxe.

Articolul 27

Onorarii sau taxe

(1) Statele membre pot percepe onorarii sau taxe care să acopere costurile pe care le presupun controalele oficiale.

(2) Cu toate acestea, în ceea ce privește activitățile menționate la anexa IV, secțiunea A și anexa V, secțiunea A, statele membre asigură perceperea unui onorariu.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (6), onorariile colectate cu privire la activitățile specifice menționate la anexa IV, secțiunea A și anexa V, secțiunea A nu vor fi mai mici decât taxele minime specificate în anexa IV, secțiunea B și anexa V, secțiunea B. Cu toate acestea, pe o perioadă tranzitorie până la 1 ianuarie 2008, în ceea ce privește activitățile menționate la anexa IV, secțiunea A, statele membre pot continua să utilizeze taxele aplicate în temeiul Directivei 85/73/CEE.

▼M7

Ratele prevăzute în anexa IV secțiunea B și în anexa V secțiunea B se actualizează de către Comisie cel puțin la fiecare doi ani, în special pentru a ține seama de inflație. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4).

▼B

(4) Onorariile percepute în scopul controalelor oficiale în conformitate cu alineatul (1) sau (2):

(a) nu depășesc costurile suportate de autoritățile competente responsabile cu privire la elementele enumerate la anexa VI și

(b) pot fi stabilite ca sume fixe pe baza costurilor suportate de autoritățile competente pe o perioadă dată sau, după caz, la sumele stabilite în anexa IV, secțiunea B sau în anexa V, secțiunea B.

(5) La stabilirea onorariilor, statele membre iau în considerare:

(a) tipul de întreprindere în cauză și factorii de risc relevanți;

(b) interesele întreprinderilor cu o capacitate de producție scăzută;

(c) metodele tradiționale utilizate pentru producție, prelucrare și distribuire;

(d) nevoile întreprinderilor situate în regiuni supuse unor constrângeri geografice deosebite.

(6) În cazul în care, având în vedere sistemele de autocontrol și trasare aplicate de întreprinderea din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar, precum și nivelul de conformitate constatat în urma controalelor oficiale, pentru un anumit tip de hrană pentru animale sau produse alimentare sau activități, controalele oficiale se desfășoară cu o frecvență redusă sau astfel încât să țină seama de criteriile menționate la alineatul (5) literele (b)-(d), statele membre pot stabili onorariul aferent controlului oficial la un nivel mai mic decât cel al taxelor minime menționate la alineatul (4) litera (b), cu condiția ca statul membru în cauză să furnizeze un raport Comisiei în care să specifice:

(a) tipul de hrană pentru animale sau produse alimentare sau activitatea în cauză;

(b) controalele efectuate în întreprinderea din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar în cauză și

(c) metoda de calculare a reducerii onorariului.

(7) În cazul în care autoritatea competentă efectuează mai multe controale oficiale în același timp într-o singură unitate, consideră aceste controale drept o activitate unică și percepe un onorariu unic.

(8) Onorariile aferente controalelor la import se plătesc de către operator sau de reprezentatul acestuia la autoritatea competentă responsabilă de controalele la import.

(9) Onorariile nu se rambursează nici direct, nici indirect, exceptând cazurile în care au fost percepute într-un mod necorespunzător.

▼B

(10) Fără a se aduce atingere costurilor care rezultă din cheltuielile prevăzute la articolul 28, statele membre nu colectează nici un alt onorariu în afara celor menționate de prezentul articol pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

(11) Operatorii sau alte întreprinderi relevante sau reprezentații acestora primesc o adeverință privind plata onorariilor.

(12) Statele membre fac publică metoda de calculare a onorariilor, comunicând-o și Comisiei. Comisia verifică dacă onorariile sunt conforme cu cerințele prezentului regulament.

Articolul 28

Cheltuieli derivate din controalele oficiale suplimentare

În cazul în care, ca urmare a constatării neconformității cu legislația, au loc controale oficiale care depășesc activitățile de control normale ale autorității competente, autoritatea competentă percepe taxe operatorilor responsabili pentru neconformitate sau poate percepe taxe operatorului care deține sau păstrează mărfurile în momentul în care se desfășoară controalele oficiale suplimentare, pentru cheltuielile care derivă din controalele oficiale suplimentare. Activitățile de control normale reprezintă activitățile de control de rutină prevăzute de legislația comunitară sau națională și, în special, cele descrise în planul prevăzut la articolul 41. Activitățile care depășesc activitățile de control normale includ prelevarea și analiza probelor, precum și alte controale necesare pentru a determina amploarea unei probleme, pentru a verifica dacă s-au luat măsuri de corectare sau pentru a detecta și/sau a stabili existența neconformității.

Articolul 29

Nivelul cheltuielilor

La stabilirea nivelului cheltuielilor prevăzute la articolul 28, se iau în considerare principiile stabilite la articolul 27.

CAPITOLUL VII

ALTE DISPOZIȚII

Articolul 30

Certificarea oficială

(1) ►M7 Fără a se aduce atingere cerințelor privind certificarea oficială impuse din motive de sănătate a animalelor sau de bunăstare a animalelor, Comisia poate impune următoarele cerințe: ◄

(a) circumstanțele în care este necesară certificarea oficială;

(b) modelele de certificate;

(c) calificările personalului responsabil de certificare;

(d) principiile care trebuie respectate pentru a asigura o certificare viabilă, inclusiv certificarea electronică;

(e) procedurile care urmează să se respecte în cazul retragerii certificatelor și pentru certificatele de înlocuire;

▼B

(f) loturile care sunt repartizate pe loturi mai mici sau amestecate cu alte loturi;

(g) documentele care trebuie să însoțească mărfurile după efectuarea de controale oficiale.

▼M7

Măsurile menționate la litera (a), destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4).

Măsurile menționate la literele (b)-(g) se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 62 alineatul (3).

▼B

(2) În cazul în care este necesară certificarea oficială, se asigură:

(a) existența unei legături între certificat și lot;

(b) acuratețea și autenticitatea informațiilor din certificat.

(3) Un model de certificat unic combină, după caz, cerințe privind certificarea oficială a hranei pentru animale și a produselor alimentare și alte cerințe pentru certificarea oficială.

Articolul 31

Înregistrarea/autorizarea unităților din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar

(1) (a) Autoritățile competente stabilesc procedurile care trebuie respectate de operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar la depunerea cererilor de înregistrare a unităților acestora în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 852/2004, Directiva 95/69/CE sau cu viitorul regulament privind igiena hranei pentru animale.

(b) Acestea elaborează și actualizează în permanență o listă a operatorilor din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar care au fost înregistrați. În cazul în care există o astfel de listă în alte scopuri, aceasta se poate utiliza în scopul aplicării prezentului regulament.

(2) (a) Autoritățile competente definesc procedurile care trebuie respectate de operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar la depunerea cererilor de autorizare a unităților acestora în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 852/2004, Regulamentul (CE) nr. 854/2004, Directiva 95/69/CE sau cu viitorul regulament privind igiena hranei pentru animale.

(b) La primirea unei cereri de autorizare din partea unui operator din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar, autoritatea competentă efectuează o vizită la fața locului.

(c) Autoritatea competentă autorizează o unitate pentru activitățile în cauză numai dacă operatorul din sectorul hranei pentru animale sau din cel alimentar a demonstrat conformitatea cu cerințele relevante din legislația privind hrana pentru animale sau produsele alimentare.

▼B

(d) Autoritatea competentă poate acorda o autorizare condiționată în cazul în care este evident că unitatea îndeplinește toate cerințele referitoare la infrastructură și echipamente. Aceasta acordă o aprobare definitivă numai în cazul în care în urma unui nou control oficial efectuat în termen de trei luni de la acordarea autorizării condiționate rezultă că unitatea îndeplinește celelalte cerințe relevante din legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare. În cazul în care s-a înregistrat un progres evident, dar unitatea nu îndeplinește încă toate cerințele relevante, autoritatea competentă poate prelungi autorizarea condiționată. Cu toate acestea, aprobarea condiționată nu depășește un total de șase luni.

(e) Autoritatea competentă analizează autorizarea unităților când desfășoară controale oficiale. În cazul în care autoritatea competentă identifică nereguli grave sau trebuie să oprească repetat producția dintr-o unitate, iar operatorul din sectorul hranei pentru animale sau din cel alimentar nu este în măsură să furnizeze garanții adecvate cu privire la producția viitoare, autoritatea competentă declanșează procedurile de retragere a autorizării unității. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate suspenda autorizarea unei unități în cazul în care operatorul din sectorul hranei pentru animale sau din cel alimentar poate garanta că va rezolva deficiențele într-un termen rezonabil.

(f) Autoritățile competente păstrează o listă actualizată a unităților autorizate, pe care o pun la dispoziția altor state membre și publicului într-un mod ce poate fi specificat în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3).

TITLUL III

LABORATOARE DE REFERINȚĂ

Articolul 32

Laboratoare de referință comunitare

(1) Laboratoarele de referință comunitare pentru hrana pentru animale și produsele alimentare prevăzute la anexa VII au responsabilitatea:

(a) de a furniza laboratoarelor de referință naționale detalii privind metodele de analiză, inclusiv metodele de referință;

(b) de a coordona aplicarea de către laboratoarele de referință naționale a metodelor menționate la litera (a), în special prin organizarea de teste comparative și prin asigurarea unei supravegheri corespunzătoare a acestor teste comparative conform protocoalelor acceptate la nivel internațional, în cazul în care acestea sunt disponibile;

(c) de a coordona, în domeniul lor de competență, măsurile concrete necesare pentru a aplica noi metode de analiză și de a informa laboratoarele de referință naționale cu privire la progresele înregistrate în acest domeniu;

(d) de a organiza cursuri de formare inițială și de perfecționare pentru personalul laboratoarelor de referință naționale și pentru specialiștii din țările în curs de dezvoltare;

▼B

(e) de a oferi Comisiei asistență științifică și tehnică, mai ales în situațiile în care statele membre contestă rezultatele analizelor;

(f) de a colabora cu laboratoarele responsabile pentru analizarea hranei pentru animale și produselor alimentare din țări terțe.

(2) Laboratoarele de referință comunitare din sectorul sănătății animalelor au responsabilitatea:

(a) de a coordona metodele utilizate de statele membre pentru diagnosticarea bolilor;

(b) de a participa la diagnosticarea maladiilor din statele membre prin primirea agenților patogeni izolați în vederea diagnosticului de confirmare, a caracterizării și a studiilor epizootice;

(c) de a facilita formarea inițială sau de perfecționare a specialiștilor în domeniul diagnosticării de laborator în vederea armonizării tehnicilor de diagnostic în întreaga Comunitate;

(d) de a colabora, cu privire la metodele de diagnosticare a bolilor animale care fac parte din domeniul lor de competență, cu laboratoarele competente din țările terțe în care bolile respective prevalează;

(e) de a organiza cursuri de formare inițială și de perfecționare pentru personalul laboratoarelor de referință naționale și pentru specialiștii din țările în curs de dezvoltare.

(3) Articolul 12 alineatele (2) și (3) se aplică laboratoarelor de referință comunitare.

(4) Laboratoarele de referință comunitare trebuie să îndeplinească următoarele condiții. Ele trebuie:

(a) să dispună de un personal cu calificările corespunzătoare și cu formarea adecvată în domeniul tehnicilor de diagnostic și de analiză din domeniul lor de competență;

(b) să dispună de echipamentele și produsele necesare desfășurării atribuțiilor care le-au fost repartizate;

(c) să dispună de o infrastructură administrativă corespunzătoare;

(d) să se asigure că personalul respectă confidențialitatea anumitor subiecte, rezultate sau comunicări;

(e) să aibă cunoștințe suficiente despre standardele și practicile internaționale;

(f) să dispună, după caz, de o listă actualizată a substanțelor de referință și a reactivilor disponibili și o listă actualizată a producătorilor și furnizorilor de astfel de substanțe și reactivi;

(g) să țină seama de activitățile de cercetare la nivel național și comunitar;

(h) să dispună de un personal cu formarea necesară pentru situații de urgență care pot surveni în interiorul Comunității.

▼M7

(5) Comisia poate include în anexa VII alte laboratoare de referință comunitare competente în domeniile menționate la articolul 1. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4). Anexa VII poate fi actualizată în conformitate cu aceeași procedură.

(6) Pentru laboratoarele de referință comunitare, Comisia poate stabili responsabilități și atribuții suplimentare. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4).

▼B

(7) Laboratoarele de referință comunitare pot beneficia de un sprijin financiar comunitar în conformitate cu articolul 28 din Decizia 90/424/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind cheltuielile în sectorul veterinar ([1]).

(8) Laboratoarele de referință comunitare pot face obiectul controalelor comunitare efectuate în vederea verificării conformității cu cerințele prezentului regulament. În cazul în care aceste controale arată că un laborator nu este conform cu acele cerințe sau atribuții pentru care a fost desemnat, se pot lua măsuri necesare în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3).

(9) Alineatele (1)-(7) se aplică fără a se aduce atingere normelor mai specifice, în special celor din capitolul VI din Regulamentul (CE) nr. 999/2001 și articolului 14 din Directiva 96/23/CE.

Articolul 33

Laboratoare de referință naționale

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru desemnarea unuia sau mai multor laboratoare de referință naționale pentru fiecare laborator de referință comunitar prevăzut la articolul 32. Un stat membru poate desemna un laborator situat într-un alt stat membru sau într-un stat membru al Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) și un singur laborator poate funcționa ca laborator de referință național pentru mai multe state membre.

(2) Aceste laboratoare de referință naționale:

(a) colaborează cu laboratorul de referință comunitar în domeniul lor de competență;

(b) coordonează, pentru domeniul lor de competență, activitățile laboratoarelor oficiale responsabile pentru analiza probelor în conformitate cu articolul 11;

(c) după caz, organizează teste comparative între laboratoarele oficiale naționale și asigură urmărirea adecvată a acestor teste comparative;

(d) se asigură că informațiile furnizate de laboratorul de referință comunitar sunt transmise autorității competente și laboratoarelor naționale oficiale;

([1]) JO L 224, 18.8.1990, p. 19. Decizie modificată ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 806/2003.

▼B

(e) furnizează asistență științifică și tehnică autorității competente pentru punerea în aplicare a planurilor de control coordonate adoptate, în conformitate cu articolul 53;

(f) au responsabilitatea de a îndeplini alte atribuții specifice prevăzute în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3), fără a aduce atingere îndatoririlor naționale suplimentare existente.

(3) Articolul 12 alineatele (2) și (3) se aplică laboratoarelor de referință naționale.

(4) Statele membre transmit Comisiei, laboratorului de referință comunitar relevant și celorlalte state membre numele și adresa fiecărui laborator național de referință.

(5) Statele membre care au mai mult de un singur laborator național de referință corespunzător unui laborator de referință comunitar trebuie să asigure cooperarea strânsă între aceste laboratoare, astfel încât să garanteze coordonarea eficientă dintre acestea, cu alte laboratoare naționale și cu laboratorul de referință comunitar.

▼M7

(6) Pentru laboratoarele de referință naționale, Comisia poate stabili responsabilități și atribuții suplimentare. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4).

▼B

(7) Alineatele (1)-(5) se aplică fără a aduce atingere normelor specifice, în special celor de la capitolul VI din Regulamentul (CE) nr. 999/2001 și articolului 14 din Directiva 96/23/CE.

TITLUL IV

ASISTENȚĂ ADMINISTRATIVĂ ȘI COOPERARE ÎN DOMENIUL HRANEI PENTRU ANIMALE ȘI ÎN DOMENIUL PRODUSELOR ALIMENTARE

Articolul 34

Principii generale

(1) Când rezultatele controalelor oficiale cu privire la hrana pentru animale și la produsele alimentare necesită luarea de măsuri în mai multe state membre, autoritățile competente din statele membre interesate își oferă reciproc asistență administrativă.

(2) Autoritățile competente furnizează asistență administrativă la cerere sau spontan, în cazul în care modul de desfășurare a investigațiilor impune acest lucru. Asistența administrativă poate include, după caz, participarea la controalele la fața locului pe care le desfășoară autoritatea competentă a unui alt stat membru.

(3) Articolele 35-40 nu aduc atingere dispozițiilor naționale aplicabile eliberării de documente care fac obiectul sau au legătură cu proceduri judiciare, nici reglementărilor destinate protecției intereselor comerciale ale persoanelor fizice sau juridice.

▼B

Articolul 35

Organe de legătură

(1) Fiecare stat membru desemnează unul sau mai multe organe de legătură care să asigure legătura, după caz, cu organele de legătură ale altor state membre. Rolul organelor de legătură este acela de a asista și a coordona comunicarea dintre autoritățile competente și, în special, transmiterea și primirea cererilor de asistență.

(2) Statele membre informează Comisia și celelalte statele membre cu privire la toate detaliile relevante privind organele de legătură desemnate și la orice modificare a acestor detalii.

(3) Fără a se aduce atingere alineatului (1), desemnarea organelor de legătură nu împiedică contactele directe, schimburile de informații sau cooperarea dintre membrii personalului autorităților competente din state membre diferite.

(4) Autoritățile competente cărora li se aplică Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și colaborarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației în sectorul veterinar și zootehnic ([1]), stabilesc, după caz, contacte necesare cu autoritățile care funcționează în temeiul prezentului titlu.

Articolul 36

Asistență oferită la cerere

(1) La primirea unei cereri motivate, autoritatea competentă căreia îi este adresată aceasta se asigură că autoritatea competentă care a formulat cererea primește toate informațiile și documentele necesare pentru a putea verifica conformitatea cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare aflate în jurisdicția sa. În acest scop, autoritatea competentă căreia îi este adresată cererea ia măsurile necesare pentru efectuarea oricăror anchete administrative necesare în vederea obținerii acestor informații și documente.

(2) Informațiile și documentele furnizate în conformitate cu alineatul (1) se transmit fără nici o întârziere inutilă. Documentele se pot transmite în forma originală sau sub formă de copii.

(3) Dacă s-a încheiat un acord în acest sens între autoritatea competentă care a formulat cererea și autoritatea competentă căreia îi este adresată cererea, la anchetele administrative poate lua parte personalul desemnat de autoritatea competentă care a formulat cererea.

Astfel de anchete se efectuează întotdeauna de către personalul autorității căreia i-a fost adresată cererea.

Personalul autorității care a formulat cererea nu poate exercita, din proprie inițiativă, competența de a efectua anchete conferită funcționarilor autorității căreia îi este adresată cererea. Cu toate acestea, acesta are acces la aceleași incinte și documente ca și aceștia din urmă, prin intermediari și numai în scopul anchetei administrative în curs de desfășurare.

(4) Personalul autorității care a formulat cererea prezent într-un alt stat membru în temeiul alineatului (3) este în măsură în orice moment să prezinte o autorizație scrisă în care se specifică identitatea și poziția sa oficială.

([1]) JO L 351, 2.12.1989, p. 34.

▼B

Articolul 37

Asistență nesolicitată

(1) În cazul în care o autoritate competentă constată prezența neconformității și dacă această neconformitate poate avea implicații pentru un alt stat membru sau state membre, autoritatea în cauză transmite informația respectivă celuilalt stat membru (celorlalte state membre) fără solicitare prealabilă și fără întârziere.

(2) Statele membre care primesc asemenea informații inițiază o anchetă și informează statul membru care a furnizat informațiile cu privire la rezultatul cercetărilor respective și, după caz, cu privire la măsurile adoptate.

Articolul 38

Asistență în caz de neconformitate

(1) În cazul în care, pe parcursul unui control oficial efectuat la locul de destinație a mărfurilor sau pe parcursul transportului acestora, autoritatea competentă a statului membru de destinație stabilește că mărfurile nu sunt conforme cu legislația privind hrana pentru animale sau produsele alimentare, astfel încât constituie un pericol pentru sănătatea oamenilor sau a animalelor sau constituie o încălcare a legislației privind hrana pentru animale sau produsele alimentare, aceasta contactează fără întârziere autoritatea competentă a statului membru de expediere.

(2) Autoritatea competentă a statului membru de expediere inițiază o anchetă, ia toate măsurile necesare și informează autoritatea competentă a statului membru de destinație cu privire la natura investigațiilor și a controalelor oficiale efectuate, la deciziile luate și la motivele acestor decizii.

(3) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru de destinație are motive să considere că asemenea măsuri nu sunt corespunzătoare, autoritățile competente ale celor două state membre colaborează în vederea găsirii modurilor și mijloacelor de remediere a situației, inclusiv, după caz, o inspecție comună efectuată la fața locului în conformitate cu articolul 36 alineatele (3) și (4). Acestea informează Comisia în cazul în care nu sunt în măsură să convină asupra măsurilor corespunzătoare.

Articolul 39

Relațiile cu țările terțe

(1) Atunci când o autoritate competentă primește informații de la o țară terță indicând prezența neconformității și/sau a unui pericol pentru sănătatea oamenilor sau a animalelor, ea transmite aceste informații autorităților competente din alte state membre în cazul în care consideră că acestea ar putea fi interesate sau la solicitarea acestora. De asemenea, comunică aceste informații Comisiei ori de câte ori acestea sunt relevante la nivel comunitar.

(2) În cazul în care țara terță s-a angajat juridic să ofere asistența necesară pentru strângerea dovezilor cu privire la caracterul neregulamentar al operațiunilor care sunt sau par să fie contrare legislației relevante privind hrana pentru animale și produsele alimentare, informațiile obținute în temeiul prezentului regulament pot fi comunicate țării terțe respective, cu acordul autorităților competente care au furnizat informațiile, în conformitate cu legislația privind comunicarea datelor personale către țările terțe.

▼B

Articolul 40

Asistență coordonată și supravegherea de către Comisie

(1) Comisia coordonează fără întârziere măsurile luate de statele membre când, ca urmare a informațiilor primite din partea statelor membre sau din alte surse, constată existența activităților care sunt sau par să fie contrare legislației privind hrana pentru animale sau produsele alimentare și care prezintă un interes deosebit la nivel comunitar, și în special când:

(a) asemenea activități au sau ar putea avea ramificații în mai multe state membre;

(b) se pare că activități similare au avut loc în mai multe state membre sau

(c) statele membre nu reușesc să convină asupra măsurilor necesare pentru remedierea neconformității.

(2) Atunci când controalele oficiale la destinație arată o neconformitate repetată sau alte riscuri pentru oameni, plante sau animale provenind de la hrana pentru animale sau alimente, fie direct, fie prin mediu, autoritatea competentă a statului membru de destinație informează Comisia și autoritățile competente ale celorlalte state membre fără întârziere.

(3) Comisia poate:

(a) să trimită, în colaborare cu statul membru în cauză, o echipă de inspecție la fața locului în vederea efectuării unui control oficial;

(b) să solicite autorității competente a statului membru de expediere să intensifice controalele oficiale relevante și să raporteze măsurile luate.

(4) În cazul în care măsurile prevăzute la alineatele (2) și (3) se adoptă pentru a soluționa o neconformitate repetată de către o întreprindere de hrană pentru animale sau alimente, autoritatea competentă percepe taxe pentru toate cheltuielile care decurg din măsurile respective de la întreprinderea în cauză.

TITLUL V

PLANURI DE CONTROL

Articolul 41

Planuri de control naționale multianuale

Pentru a asigura aplicarea eficace a articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, a dispozițiilor referitoare la sănătatea animală și la bunăstarea animalelor și a articolului 45 din prezentul regulament, fiecare stat membru elaborează un plan unic de control național multianual integrat.

▼B

Articolul 42

Principii pentru elaborarea planurilor de control naționale multianuale

(1) Statele membre:

(a) aplică planul menționat la articolul 41 pentru prima dată la 1 ianuarie 2007 cel târziu și

(b) îl actualizează cu regularitate având în vedere progresele înregistrate și

(c) furnizează Comisiei, la cerere, cea mai recentă versiune a planului.

(2) Fiecare plan de control național multianual conține informații generale cu privire la structura și organizarea sistemelor de control în sectorul hranei pentru animale și al produselor alimentare și la controlul sănătății și bunăstării animale, în special cu privire la:

(a) obiectivele strategice ale planului și cu privire la modul în care stabilirea de controale prioritare și alocarea resurselor reflectă aceste obiective;

(b) clasificarea riscurilor activităților în cauză;

(c) desemnarea autorităților competente și a atribuțiilor acestora la nivel central, regional și local și cu privire la resursele de care dispun aceste autorități;

(d) organizarea generală și gestionarea controalelor oficiale la nivel național, regional și local, inclusiv controale oficiale în unități individuale;

(e) sisteme de control aplicate diferitor sectoare și coordonarea dintre diferitele servicii ale autorităților competente responsabile de controalele oficiale din aceste sectoare;

(f) după caz, delegarea atribuțiilor către organele de control;

(g) metodele de asigurare a conformității cu criteriile operaționale din articolul 4 alineatul (2);

(h) formarea personalului care desfășoară controalele oficiale menționate la articolul 6;

(i) procedurile documentate menționate la articolele 8 și 9;

(j) organizarea și funcționarea planurilor de intervenție pentru urgențele legate de bolile animalelor sau bolile de origine alimentară, pentru incidentele de contaminare a hranei pentru animale și alimentelor și pentru alte riscuri față de sănătatea umană;

(k) organizarea cooperării și asistenței reciproce.

(3) Planurile de control naționale multianuale pot fi ajustate pe parcursul aplicării lor. Se pot face modificări având în vedere anumiți factori sau pentru a ține seama de anumiți factori, inclusiv:

(a) adoptarea de noi dispoziții legislative;

(b) apariția unor boli noi sau a altor riscuri pentru sănătate;

(c) schimbări semnificative ale structurii, gestionării și funcționării autorităților naționale competente;

▼B

(d) rezultatele controalelor oficiale ale statelor membre;

(e) rezultatele controalelor oficiale comunitare efectuate în conformitate cu articolul 45;

(f) orice modificare a orientărilor menționate la articolul 43;

(g) rezultate științifice;

(h) rezultatele auditurilor realizate de o țară terță într-un stat membru.

Articolul 43

Orientările pentru planurile de control naționale multianuale

(1) Planurile de control naționale multianuale menționate la articolul 41 țin seama de orientările ce urmează a fi stabilite de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (2). În special, aceste orientări trebuie să:

(a) promoveze o strategie coerentă, globală și integrată a controalelor oficiale cu privire la legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare, sănătatea animală și bunăstarea animalelor și să includă toate sectoarele și toate etapele lanțului alimentar, uman și animal, inclusiv importul și introducerea;

(b) identifice prioritățile pe baza riscurilor și criteriile care se aplică pentru clasificarea riscurilor activităților în cauză și cele mai eficiente proceduri de control;

(c) identifice alte priorități și cele mai eficiente proceduri de control;

(d) identifice etapele de producție, prelucrare și distribuire a hranei pentru animale și produselor alimentare, inclusiv utilizarea hranei pentru animale, care furnizează cele mai fiabile și relevante informații cu privire la conformitatea cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare;

(e) încurajeze adoptarea celor mai bune practici la toate nivelurile sistemului de control;

(f) încurajeze dezvoltarea unor controale eficiente ale sistemelor de trasabilitate;

(g) furnizeze sfaturi cu privire la dezvoltarea de sisteme pentru înregistrarea performanței și a rezultatelor acțiunilor de control;

(h) reflecte standardele și recomandările organelor internaționale relevante cu privire la organizarea și funcționarea serviciilor oficiale;

(i) stabilească criterii pentru efectuarea auditurilor menționate la articolul 4 alineatul (6);

(j) stabilească structura și conținutul rapoartelor anuale necesare în temeiul articolului 44;

(k) specifice principalii indicatori de performanță care urmează să se aplice la evaluarea planurilor de control naționale multianuale.

▼B

(2) În cazul în care este necesar, orientările se adaptează având în vedere analiza rapoartelor anuale pe care statele membre le prezintă în conformitate cu articolul 44 sau a controalelor comunitare efectuate în conformitate cu articolul 45.

Articolul 44

Rapoarte anuale

(1) La un an după ce s-a început punerea în aplicare a planurilor de control naționale multianuale, iar ulterior în fiecare an, statele membre prezintă Comisiei un raport în care indică:

(a) toate modificările aduse planurilor de control naționale multianuale pentru a ține seama de factorii menționați la articolul 42 alineatul (3);

(b) rezultatele controalelor și auditurilor realizate în anul precedent în conformitate cu dispozițiile planului de control național multianual;

(c) tipul și numărul cazurilor de neconformitate identificate;

(d) măsurile destinate să asigure funcționarea eficientă a planurilor de control naționale multianuale, inclusiv măsurile coercitive și rezultatele acestora.

(2) Pentru a promova prezentarea coerentă a acestui raport și în special a rezultatelor controalelor oficiale, informațiile menționate la alineatul (1) țin seama de orientările stabilite de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (2).

(3) Statele membre finalizează rapoartele și le transmit Comisiei în termen de șase luni de la sfârșitul anului pentru care sunt redactate rapoartele.

(4) Având în vedere rapoartele menționate la alineatul (1), rezultatul controalelor comunitare desfășurate în conformitate cu articolul 45 și oricare alte informații relevante, Comisia stabilește un raport anual cu privire la funcționarea globală a controalelor oficiale în statele membre. Acest raport poate include, după caz, recomandări cu privire la:

(a) posibilele îmbunătățiri ale sistemelor de control oficial și audit din statele membre, inclusiv domeniul de aplicare, gestionarea și aplicarea acestora;

(b) măsurile de control specifice cu privire la sectoare sau activități, indiferent dacă acestea fac obiectul planurilor de control naționale multianuale;

(c) planurile coordonate destinate rezolvării de probleme de interes deosebit.

(5) Planurile de control naționale multianuale și orientările aferente se adaptează, după caz, pe baza concluziilor și recomandărilor cuprinse în raportul Comisiei.

▼B

(6) Comisia prezintă raportul său Parlamentului European și Consiliului și îl pune la dispoziția publicului.

TITLUL VI

ACTIVITĂȚI COMUNITARE

CAPITOLUL I

CONTROALE COMUNITARE

Articolul 45

Controale comunitare în statele membre

(1) Experții Comisiei efectuează audituri generale și specifice în statele membre. Comisia poate desemna experți din statele membre pentru a acorda asistență experților proprii. Auditurile generale și specifice se organizează în cooperare cu autoritățile competente ale statelor membre. Auditurile se efectuează cu regularitate. Scopul lor principal este să verifice dacă, în general, în statele membre controalele oficiale se desfășoară în conformitate cu planurile de control naționale multianuale menționate la articolul 41 și în conformitate cu legislația comunitară. În acest sens și pentru a mări eficiența și eficacitatea auditurilor, Comisia poate, înainte de a efectua astfel de audituri, să ceară ca statele membre să furnizeze, cât mai repede posibil, exemplare actualizate ale planurilor de control naționale.

(2) Auditurile specifice și inspecțiile într-unul sau mai multe domenii specifice pot să suplimenteze auditurile generale. Aceste audituri și inspecții specifice au ca obiectiv în special:

(a) să verifice aplicarea planului de control național multianual, a legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare și a legislației privind sănătatea animală și bunăstarea animalelor și pot să cuprindă, după caz, inspecții la fața locului ale serviciilor oficiale și ale instalațiilor care au legătură cu sectorul auditat;

(b) să verifice funcționarea și organizarea autorităților competente;

(c) să investigheze problemele importante sau repetate ale statelor membre;

(d) să investigheze situațiile de urgență, problemele care apar sau noile evoluții din statele membre.

(3) Comisia raportează constatările făcute în urma fiecărui control efectuat. Raportul conține, după caz, recomandări pentru statele membre referitoare la îmbunătățirea conformării la legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și la normele de sănătate animală și bunăstarea animalelor. Comisia pune rapoartele la dispoziția publicului. În cazul rapoartelor referitoare la controale efectuate într-un stat membru, Comisia furnizează autorității competente pertinente proiectul de raport pentru comentarii, ia în considerare aceste comentarii la întocmirea raportului final și publică aceste comentarii ale autorității competente împreună cu raportul final.

▼B

(4) Comisia stabilește un program anual de control, îl comunică în avans statelor membre și întocmește rapoarte privind rezultatele acestuia. Comisia poate modifica programul pentru a ține seama de progresele în domenii precum siguranța hranei pentru animale și a alimentelor, sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor.

(5) Statele membre trebuie:

(a) să ia în consecință măsurile adecvate, având în vedere recomandările rezultate din controalele comunitare;

(b) să acorde întreaga asistență necesară și să furnizeze toate documentațiile și alte elemente tehnice pe care le solicită experții Comisiei pentru ca aceștia să poată desfășura controale eficiente și eficace;

(c) să se asigure că experții Comisiei au acces la toate locațiile sau părți din locații și la toate informațiile, inclusiv sistemele informatice, pertinente pentru îndeplinirea îndatoririlor lor.

(6) Norme detaliate referitoare la controalele comunitare în statele membre pot fi stabilite sau modificate în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3).

Articolul 46

Controale comunitare în țări terțe

(1) Experții Comisiei pot efectua controale oficiale în țări terțe pentru a verifica pe baza informațiilor menționate la articolul 47 alineatul (1), conformitatea sau echivalența dintre legislația și sistemele țării terțe cu legislația comunitară privind hrana pentru animale și produsele alimentare și legislația comunitară privind sănătatea animală. Comisia poate numi experți din statele membre pentru a acorda asistență experților proprii. Astfel de controale oficiale trebuie să acorde atenție deosebită:

(a) legislației din țara terță;

(b) modului de organizare a autorităților competente din țara terță, competenței și independenței acestora, supravegherii la care sunt supuse și puterilor de care dispun pentru aplicarea eficientă a legislației;

(c) formării personalului în materie de efectuare a controalelor oficiale;

(d) resurselor, inclusiv instalațiilor de diagnosticare, aflate la dispoziția autorităților competente;

(e) existenței și punerii în aplicare a unor proceduri și sisteme de control documentate, bazate pe priorități;

(f) după caz, situației privind sănătatea animală, zoonozele și sănătatea plantelor, precum și procedurilor de notificare a Comisiei și a organelor internaționale pertinente în cazul apariției unor boli la animale și plante;

(g) amplorii și desfășurării controalelor oficiale privitoare la importurile de animale, plante și produse obținute din acestea;

(h) asigurărilor pe care țara terță le poate prezenta privind conformitatea sau echivalența cu cerințele comunitare.

▼B

(2) Pentru a mări eficiența și eficacitatea controalelor într-o țară terță, Comisia poate, înainte de efectuarea unor astfel de controale, să ceară țării terțe să furnizeze informațiile menționate la articolul 47 alineatul (1) și, după caz, procesele verbale încheiate privind punerea în aplicare a unor astfel de controale.

(3) Frecvența controalelor comunitare în țări terțe se determină pe baza:

(a) unei evaluări de risc a produselor exportate către Comunitate;

(b) prevederilor legislației comunitare;

(c) volumului și naturii importurilor din țara în cauză;

(d) rezultatelor controalelor pe care serviciile comunitare sau alte organe de inspecție le-au realizat deja;

(e) rezultatelor controalelor privind importurile și ale oricăror alte controale pe care autoritățile competente ale statelor membre le-au efectuat;

(f) informațiilor primite de la Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară sau de la organe similare;

(g) informațiilor primite de la organe recunoscute internațional, cum sunt Organizația Mondială a Sănătății (OMS), Comisia Codex Alimentarius, Organizația Mondială pentru Sănătate Animală (OIE) sau din alte surse;

(h) dovezilor privind apariția unor boli sau altor circumstanțe care ar putea fi determinate de importul de animale vii, plante vii sau hrană pentru animale sau produse alimentare dintr-o țară terță ce prezintă riscuri pentru sănătate;

(i) necesității de a investiga sau de a reacționa în situații de urgență într-o anumită țară terță.

▼M7

Comisia stabilește criteriile de determinare a riscurilor în vederea evaluării riscurilor menționate la litera (a). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4).

▼B

(4) Procedurile și normele detaliate pentru controalele în țări terțe pot fi stabilite sau modificate în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3).

Acestea cuprind, în special, procedurile și normele detaliate referitoare la:

(a) controale în țări terțe în contextul unui acord bilateral;

(b) controale în alte țări terțe.

În conformitate cu aceeași procedură, taxele aplicabile în cazul controalelor menționate mai sus se pot stabili pe baza reciprocității.

(5) În cazul în care, pe parcursul unui control comunitar, se identifică un risc grav privitor la sănătatea umană sau animală, Comisia ia imediat toate măsurile de urgență necesare în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 sau cu prevederile de siguranță din alte legi comunitare relevante.

▼B

(6) Comisia redactează un raport privind constatările fiecărui control comunitar efectuat. După caz, raportul conține recomandări. Comisia pune rapoartele la dispoziția publicului.

(7) Comisia comunică în avans statelor membre programul de controale în țări terțe și prezintă rapoarte privind rezultatele. Comisia poate modifica programul pentru a ține seama de progresele în domeniul siguranței hranei pentru animale și alimentelor și al sănătății animalelor și plantelor.

CAPITOLUL II

CONDIȚII DE IMPORT

Articolul 47

Condiții de import generale

(1) Comisia are responsabilitatea de a cere țărilor terțe care intenționează să exporte bunuri către Comunitate să furnizeze următoarele informații, exacte și actualizate, referitoare la organizarea generală și gestionarea sistemelor de control sanitar:

(a) toate regulamentele sanitare sau fitosanitare adoptate sau propuse pe teritoriul său;

(b) toate procedurile de control și inspecție, toate regimurile de producție și de carantină și procedurile privind toleranța la pesticide și omologarea aditivilor alimentari, aplicate pe teritoriul său;

(c) procedurile evaluării de risc, factorii luați în considerare, precum și determinarea nivelului adecvat de protecție sanitară sau fitosanitară;

(d) după caz, măsurile luate ca urmare a recomandărilor rezultate din controalele menționate la articolul 46.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt proporționale cu natura bunurilor și pot lua în considerare situația și structura specifice ale țării terțe și natura produselor exportate către Comunitate. Domeniul lor de aplicare acoperă cel puțin bunurile destinate exportului către Comunitate.

(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) se pot referi, de asemenea, la:

(a) rezultatele controalelor naționale efectuate asupra unor bunuri destinate exportului către Comunitate;

(b) modificările importante care au fost aduse structurii și funcționării sistemelor de control pertinente, în special pentru a îndeplini cerințele și recomandările comunitare.

(4) În cazul în care o țară terță nu furnizează astfel de informații sau aceste informații sunt inadecvate, se pot fixa condiții de import specifice, în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3) pe baze strict temporare și de la caz la caz, în urma consultărilor cu țara terță în cauză.

▼B

(5) Orientările specificând modul în care informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (3) vor fi formulate și prezentate Comisiei, precum și măsurile tranzitorii destinate să acorde țărilor terțe timp pentru a pregăti aceste informații se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (2).

Articolul 48

Condiții de import specifice

▼M7

(1) În cazul în care dreptul comunitar, în special Regulamentul (CE) nr. 854/2004, nu prevede condițiile și procedurile detaliate care trebuie respectate la importul de bunuri din țări terțe sau din regiuni ale țărilor terțe, acestea se stabilesc, dacă este necesar, de către Comisie. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4).

▼B

(2) Condițiile și procedurile detaliate menționate la alineatul (1) pot să cuprindă:

(a) stabilirea unei liste de țări terțe din care pot fi importate produse specifice într-unul din teritoriile menționate la anexa I;

(b) stabilirea modelelor de certificate care însoțesc transporturile;

(c) condiții speciale de import, în funcție de tipul de produs sau animal și posibilele riscuri asociate acestora.

(3) Țările terțe figurează pe listele menționate la alineatul (2) litera (a) numai în cazul în care autoritățile lor competente furnizează garanții adecvate în ceea ce privește conformitatea sau echivalența cu legislația comunitară privind hrana pentru animale și produsele alimentare și dispozițiile privind sănătatea animală.

(4) La întocmirea sau actualizarea listelor, se acordă o atenție deosebită următoarelor criterii:

(a) legislația țării terțe în sectorul respectiv;

(b) structura și organizarea autorității competente a țării terțe și a serviciilor sale de control, precum și competențele de care dispun(e) și garanțiile care pot fi furnizate cu privire la punerea în aplicare a legislației în cauză;

(c) existența unor controale oficiale adecvate;

(d) regularitatea și rapiditatea informațiilor furnizate de țara terță referitor la prezența pericolelor în hrana pentru animale si alimente, precum și în animalele vii;

(e) garanțiile prezentate de o țară terță în legătură cu:

(i) conformitatea sau echivalența dintre condițiile aplicate unităților din care este posibil să se importe în Comunitate hrană pentru animale și produse alimentare cu cerințele din legislația comunitară privind hrana pentru animale și produsele alimentare;

(ii) întocmirea și actualizarea unei liste cu astfel de unități;

(iii) comunicarea neîntârziată către Comisie a listei unităților și a versiunilor sale actualizate;

▼B

(iv) controlarea eficientă și cu regularitate a unităților de către autoritatea competentă a țării terțe.

(5) În cazul în care se adoptă condițiile de import speciale menționate la alineatul (2) litera (c), se ține seama de informațiile furnizate de țara terță și, după caz, de rezultatele controalelor comunitare efectuate în astfel de țări terțe. Condițiile de import speciale pot fi stabilite pentru un singur produs sau pentru un grup de produse. Ele se pot aplica unei singure țări terțe, unor regiuni dintr-o țară terță sau unui grup de țări terțe.

Articolul 49

Echivalența

(1) În urma punerii în aplicare a unui acord de echivalență sau a unui audit satisfăcător, se poate lua decizia, în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3), de recunoaștere a faptului că măsurile pe care țările terțe sau regiunile lor le aplică în domenii specifice prezintă garanții echivalente cu cele aplicate în Comunitate, în cazul în care țările terțe furnizează probe obiective în acest sens.

(2) Decizia menționată la alineatul (1) stabilește condițiile care se impun importurilor din acea țară terță sau regiune a unei țări terțe.

Condițiile pot cuprinde:

(a) natura și conținutul certificatelor care trebuie să însoțească produsele;

(b) cerințele specifice aplicabile importurilor în Comunitate;

(c) după caz, procedurile de stabilire și modificare a listelor de regiuni sau unități de unde sunt permise importurile.

(3) Decizia menționată la alineatul (1) se abrogă, în conformitate cu aceeași procedură și fără întârziere, în cazul în care oricare din condițiile de recunoaștere a echivalenței stabilite în momentul adoptării încetează să mai fie îndeplinită.

Articolul 50

Sprijin pentru țările în curs de dezvoltare

(1) În conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3), se pot adopta și se pot menține următoarele măsuri, atât timp cât au efect demonstrabil în a garanta că țările în curs de dezvoltare pot să se conformeze prevederilor prezentului regulament:

(a) o introducere pe etape a cerințelor menționate la articolele 47 și 48 pentru produse exportate către Comunitate. Progresele în îndeplinirea acestor cerințe sunt evaluate și luate în considerare la determinarea necesității de a prevedea derogări totale sau parțiale, limitate în timp, de la aceste cerințe. Introducerea pe etape ține seama, de asemenea, de progresele în construirea capacității instituționale menționate la alineatul (2);

(b) acordarea asistenței pentru furnizarea informațiilor menționate la articolul 47, dacă este necesar de către experții comunitari;

▼B

(c) promovarea proiectelor comune între țările în curs de dezvoltare și statele membre;

(d) elaborarea de linii directoare care să ajute țările în curs de dezvoltare să organizeze controale oficiale în cazul bunurilor exportate către Comunitate;

(e) trimiterea de experți comunitari în țările în curs de dezvoltare, astfel încât să acorde asistență la organizarea controalelor oficiale;

(f) participarea personalului de control din țările în curs de dezvoltare la cursurile de formare menționate la articolul 51.

(2) În contextul politicii comunitare de cooperare pentru dezvoltare, Comisia promovează sprijinul acordat țărilor în curs de dezvoltare privitor la siguranța hranei pentru animale și alimentelor în general și conformitatea cu standardele de hrană pentru animale și produse alimentare în special, cu scopul de a construi capacitatea instituțională necesară pentru îndeplinirea cerințelor menționate în articolele 5, 12, 47 și 48.

CAPITOLUL III

FORMAREA PERSONALULUI DE CONTROL

Articolul 51

Formarea personalului de control

(1) Comisia poate organiza cursuri de formare a personalului autorităților competente din statele membre responsabil pentru controalele oficiale menționate în prezentul regulament. Aceste cursuri de instruire servesc la dezvoltarea unei abordări armonizate a controalelor oficiale în statele membre. Ele pot cuprinde în special formare în domeniile:

(a) legislație comunitară privind hrana pentru animale și produsele alimentare și dispoziții privind sănătatea animală și bunăstarea animalelor;

(b) metode și tehnici de control, precum auditarea sistemelor proiectate de operatori pentru a fi în conformitate cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și bunăstare a animalelor;

(c) controale de efectuat în cazul bunurilor importate în Comunitate;

(d) metode și tehnici de producție, prelucrare și comercializare a hranei pentru animale și alimentelor.

(2) Accesul la cursurile de instruire menționate la alineatul (1) poate fi permis participanților din țări terțe, în special țări în curs de dezvoltare.

(3) Modalitățile de organizare a cursurilor de formare se pot stabili în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (3).

▼B

CAPITOLUL IV

ALTE ACTIVITĂȚI COMUNITARE

Articolul 52

Controalele efectuate de țările terțe în statele membre

(1) Experții Comisiei, la cererea și în colaborare cu autoritățile competente ale statelor membre, pot să acorde asistență statelor membre pe parcursul controalelor desfășurate de către țările terțe.

(2) În astfel de cazuri, statele membre pe ale căror teritorii o țară terță urmează să efectueze controlul furnizează Comisiei informații referitoare la program, domeniu de aplicare, documentație și orice alte informații pertinente care să dea posibilitatea Comisiei să ia parte în mod eficient la control.

(3) Asistența Comisiei urmărește în special:

(a) să clarifice legislația comunitară privind hrana pentru animale și produsele alimentare și normele de sănătate animală și bunăstarea animalelor;

(b) să furnizeze informații și date disponibile la nivel comunitar care pot fi folositoare în controalele efectuate de către țara terță;

(c) să asigure uniformitatea cu privire la controalele efectuate de către țări terțe.

Articolul 53

Planuri de control coordonate

Comisia poate recomanda planuri coordonate în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (2). Aceste planuri trebuie:

(a) să fie organizate anual, în conformitate cu un program și

(b) unde se consideră necesar, să fie organizate în scopuri specifice, în special pentru a stabili prevalența riscurilor asociate cu hrana pentru animale, produsele alimentare sau animalele.

TITLUL VII

MĂSURI COERCITIVE

CAPITOLUL I

MĂSURI COERCITIVE NAȚIONALE

Articolul 54

Acțiuni întreprinse în caz de neconformare

(1) În cazul în care autoritatea competentă identifică o neconformare, ia măsuri pentru ca operatorul să remedieze situația. Atunci când decide asupra acțiunilor pe care să le întreprindă, autoritatea competentă ține seama de natura neconformării și de antecedentele acelui operator în materie de neconformări.

▼B

(2) Astfel de acțiuni cuprind, după caz, următoarele măsuri:

(a) impunerea de proceduri sanitare sau orice alte măsuri considerate necesare pentru a asigura siguranța hranei pentru animale și alimentelor sau conformarea cu legislația privind hrana pentru animale și alimentele și cu normele de sănătate animală și bunăstarea animalelor;

(b) restricționarea sau interzicerea introducerii pe piață, a importului sau exportului de hrană pentru animale, produse alimentare sau animale;

(c) supravegherea și, după caz, dispunerea recuperării, retragerii și/sau distrugerii hranei pentru animale sau alimentelor;

(d) autorizarea folosirii hranei pentru animale sau alimentelor în alte scopuri decât cele cărora le-au fost destinate inițial;

(e) suspendarea activității sau închiderea totală sau parțială a întreprinderii în cauză, pentru o perioadă adecvată;

(f) suspendarea sau retragerea aprobării unității;

(g) adoptarea măsurilor menționate la articolul 19 privind transporturile din țări terțe;

(h) orice alte măsuri pe care autoritatea competentă le consideră adecvate.

(3) Autoritatea competentă transmite operatorului respectiv sau reprezentantului său:

(a) notificarea scrisă a deciziei sale privind acțiunea care urmează să fie întreprinsă în conformitate cu alineatul (1), împreună cu motivația deciziei și

(b) informarea asupra drepturilor de recurs împotriva deciziei și asupra procedurii aplicabile și a termenelor.

(4) După caz, autoritatea competentă notifică decizia sa și autorității competente a statului membru de expediere.

(5) Toate cheltuielile efectuate în aplicarea prezentului articol sunt suportate de către operatorul din sectorul hranei pentru animale și produselor alimentare în cauză.

Articolul 55

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc normele de sancționare aplicabile la încălcarea legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare și a altor dispoziții comunitare legate de sănătatea animală și bunăstarea animalelor și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea lor în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

▼B

(2) Statele membre notifică fără întârziere Comisiei dispozițiile aplicabile în cazul încălcării legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare și orice modificare ulterioară.

CAPITOLUL II

MĂSURI COERCITIVE COMUNITARE

Articolul 56

Măsuri de salvgardare

(1) Măsurile se iau în temeiul procedurilor prevăzute la articolul 53 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, dacă:

(a) Comisia are dovezi privind o neregulă gravă în sistemele de control dintr-un stat membru și

(b) o asemenea neregulă poate constitui un posibil risc de mare amploare pentru sănătatea umană, sănătatea animală sau bunăstarea animalelor, fie direct, fie prin mediul înconjurător.

(2) Astfel de măsuri se adoptă numai după ce:

(a) controalele comunitare au arătat și au raportat neconformarea cu legislația comunitară și

(b) statul membru în cauză nu a reușit să corecteze situația la cererea Comisiei și în termenul fixat de aceasta.

TITLUL VIII

ADAPTAREA LEGISLAȚIEI COMUNITARE

Articolul 57

Modificarea Directivei 96/23/CE

Directiva 96/23/CE se modifică după cum urmează:

1. În articolul 14, alineatul (2) se înlocuiește cu textul următor:

„(2) Laboratoarele de referință comunitare sunt cele menționate în partea relevantă a anexei VII la Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele referitoare la sănătatea animală și la bunăstarea animalelor (*).

(*) JO L 165, 30.4.2004, p. 1.”

▼B

2. În articolul 30, textul din alineatul (1) care începe cu „În cazul în care verificările suplimentare demonstrează…” și se încheie cu „…sau să le utilizeze în alte scopuri autorizate de legislația comunitară, fără indemnizație sau compensație” se înlocuiește cu textul următor:

„În cazul în care verificările demonstrează prezența unor substanțe sau produse neautorizate sau în cazul în care s-au depășit limitele maxime, se aplică dispozițiile din articolele 19-22 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.”

3. Anexa V se elimină.

Articolul 58

Modificarea Directivei 97/78/CE

Directiva 97/78/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu textul următor:

„Controalele veterinare ale produselor provenind din țări terțe și introduse într-unul dintre teritoriile enumerate la anexa I se efectuează de către statele membre în conformitate cu prezenta directivă și cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a verifica conformitatea cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele referitoare la sănătatea animală și la bunăstarea animalelor (*).

(*) JO L 165, 30.4.2004, p. 1.”

2. La articolul 2, alineatul (2) litera (a) se înlocuiește cu textul următor:

„(a) prin «produse» se înțeleg produsele de origine animală menționate de directivele 89/662/CEE și 90/425/CEE, Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a regulilor sanitare privind produsele secundare animale care nu sunt destinate consumului uman (*), în Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman (**) și în Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (***); de asemenea, includ produsele din plante menționate la articolul 19.

(*) JO L 273, 10.10.2002, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 808/2003 al Comisiei (JO L 117, 13.5.2003, p. 1).
(**) JO L 18, 23.1.2003, p. 11.
(***) JO L 139, 30.4.2004.”

▼B

3. La articolul 7 alineatul (3), textul „taxele pentru inspecție menționate de Directiva 85/73/CEE a Consiliului din 29 ianuarie 1985 privind finanțarea inspecțiilor și a controalelor veterinare reglementate de directivele 89/662/CEE, 90/425/CEE, 90/675/CEE și 91/496/CEE (modificate și consolidate)” se înlocuiește cu textul următor:

„taxele pentru inspecție menționate de Regulamentul (CE) nr. 882/2004”.

4. La articolul 10 alineatul (1) litera (b) se elimină următoarea teză:

„sau, în cazul unităților aprobate în conformitate cu Decizia 95/408/CE a Consiliului din 22 iunie 1995 privind condițiile de întocmire, pentru o perioadă interimară, a listelor provizorii ale unităților din țările terțe din care statele membre sunt autorizate să importe unele produse de origine animală, produse de pescuit sau moluște bivalve vii, dintr-o unitate care a făcut obiectul unei inspecții fie comunitare, fie naționale”.

5. La articolul 12, alineatul (9) se elimină.

6. La articolul 15, alineatul (5) se elimină.

7. La articolul 16 se inserează următorul alineat:

„(4) Normele detaliate pentru introducerea produselor de origine animală pentru aprovizionarea echipajelor și pasagerilor mijloacelor de transport internațional și pentru produsele de origine animală comandate la distanță (de exemplu, prin poștă, prin telefon sau pe Internet) și livrate consumatorului se stabilesc în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.”

8. Articolul 21 se elimină.

9. Articolul 23 se elimină.

10. La articolul 24 alineatul (1) a doua liniuță, termenii „în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) literele (a) și (b)” se înlocuiesc cu termenii în „conformitate cu articolul 17”.

Articolul 59

Modificarea Directivei 2000/29/CE

În Directiva 2000/29/CE se inserează următorul articol:

„Articolul 27a

În scopul aplicării prezentei directive și fără a se aduce atingere articolului 21, se aplică, după caz, articolele 41-46 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a verifica conformitatea cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele referitoare la sănătatea animală și la bunăstarea animalelor (*).

(*) JO L 165, 30.4.2004, p. 1.”

▼B

Articolul 60

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 854/2004

Regulamentul (CE) nr. 854/2004 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 se adaugă următorul alineat:

„(1a) Prezentul regulament se aplică în completarea Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a verifica conformitatea cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele referitoare la sănătatea animală și la bunăstarea animalelor (*).

_____

(*) JO L 165, 30.4.2004, p. 1.”

2. La articolul 2:

(a) la alineatul (1) se elimină literele (a), (b), (d) și (e) iar

(b) la alineatul (2) se adaugă următorul punct:

„(b)*a* Regulamentul (CE) nr. 882/2004”.

3. La articolul 3:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu textul următor:

„(1) Autoritățile competente aprobă unitățile dacă și în modul specificat în articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004” și

(b) alineatul (4) literele (a) și (b) și alineatul (6) se elimină.

4. Articolul 9 se elimină.

5. Articolul 10 se înlocuiește cu textul următor:

„Articolul 10

Pentru a asigura aplicarea uniformă a principiilor și condițiilor stabilite la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și a titlului VI, capitolul II din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 se aplică procedurile stabilite de prezentul capitol.”

6. La articolul 11:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu textul următor:

„(2) O țară terță figurează pe aceste liste numai dacă în țara respectivă a avut loc un control comunitar care demonstrează că autoritatea competentă oferă garanțiile necesare specificate în articolul 48 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004. Cu toate acestea, o țară terță poate figura pe aceste liste fără ca un control comunitar să fi avut loc dacă:

(a) riscul stabilit în conformitate cu articolul 46 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 nu îl justifică și

(b) se stabilește, la luarea deciziei de a adăuga o anumită țară terță pe o listă în conformitate cu alineatul (1), că alte informații indică faptul că autoritatea competentă furnizează garanțiile necesare;”;

▼B

(b) la alineatul (4) introducerea se înlocuieşte cu textul următor:

„(4) La elaborarea sau actualizarea listelor se acordă o atenţie deosebită criteriilor enumerate la articolele 46 şi 48 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004. De asemenea, se are în vedere:” şi

(c) literele (b)-(h) de la alineatul (4) se elimină.

7. Articolul 14 alineatul (2) litera (b) se înlocuieşte cu textul următor:

„(b) orice condiţii specifice pentru importuri stabilite în conformitate cu articolul 48 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004”.

8. La articolul 18, punctele 17-20 se elimină.

Articolul 61

Abrogarea actelor comunitare

(1) Directivele 70/373/CEE, 85/591/CEE, 89/397/CEE, 93/99/CEE şi 95/53/CE şi deciziile 93/383/CEE, 98/728/CE şi 1999/313/CE se abrogă începând cu 1 ianuarie 2006. Directiva 85/73/CEE se abrogă începând cu 1 ianuarie 2008.

(2) Cu toate acestea, normele de punere în aplicare adoptate pe baza acestor acte, în special cele menţionate la anexa VIII, rămân în vigoare în măsura în care nu intră în contradicţie cu prezentul regulament, până la adoptarea dispoziţiilor necesare pe baza prezentului regulament.

(3) Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca fiind trimiteri la prezentul regulament.

TITLUL IX

DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 62

Procedurile comitetelor

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanţul alimentar şi sănătatea animală înfiinţat prin articolul 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 sau, în cazul în care abordează probleme legate în principal de sănătatea plantelor, de Comitetul permanent fitosanitar înfiinţat prin Decizia 76/894/CEE ([1]) a Consiliului.

(2) Când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 şi 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispoziţiile articolului 8.

(3) Când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 şi 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispoziţiile articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este de trei luni.

▼M7

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) şi articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispoziţiile articolului 8 din respectiva decizie.

([1]) JO L 340, 9.12.1976, p. 25.

▼M7

Articolul 63

Măsuri tranzitorii și de punere în aplicare

(1) Măsurile tranzitorii cu un domeniu general de aplicare, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, în special:

— orice modificare adusă standardelor menționate la articolul 12 alineatul (2);

— definirea produselor destinate hranei animalelor care trebuie considerate ca fiind hrană pentru animale de origine animală în sensul prezentului regulament;

și specificațiile suplimentare privind cerințele prevăzute de dispozițiile prezentei directive se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4).

Alte măsuri tranzitorii și de punere în aplicare necesare pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament pot fi stabilite în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 62 alineatul (3). Această dispoziție se aplică, în special:

— delegării atribuțiilor de control organismelor de control menționate la articolul 5, în cazul în care aceste organisme de control își desfășurau deja activitatea înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament;

— cazurilor de neconformitate cu legislația menționate la articolul 28, care generează cheltuieli determinate de controalele oficiale suplimentare;

— cheltuielilor suportate în temeiul articolului 54;

— normelor privind analizele microbiologice, fizice și/sau chimice efectuate cu ocazia controalelor oficiale, în special în cazul în care există suspiciuni privind existența unui risc, precum și supravegherea siguranței produselor importate din țări terțe.

(2) Pentru a ține seama de specificitatea Regulamentelor (CEE) nr. 2092/91, (CEE) nr. 2081/92 și (CEE) nr. 2082/92, se pot prevedea, prin măsuri specifice ce urmează a fi adoptate de către Comisie, derogările de la normele prevăzute de prezentul regulament și adaptările necesare ale acestor norme. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4).

Articolul 64

Modificarea anexelor și a trimiterilor la standarde europene

Următoarele măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului act, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 62 alineatul (4):

1. anexele la prezentul regulament se pot actualiza, cu excepția anexei I, a anexei IV și a anexei V, fără a se aduce atingere articolului 27 alineatul (3), în special pentru a ține seama de schimbările administrative și de progresele științifice și/sau tehnologice;

▼M7

2. trimiterile la standardele europene menţionate de prezentul regulament se pot actualiza în cazul în care CEN modifică aceste trimiteri.

▼B

Articolul 65

Raportul către Parlamentul European şi Consiliu

(1) Comisia prezintă, până la 20 mai 2007 cel târziu, un raport Parlamentului European şi Consiliului.

(2) În special, raportul reanalizează experienţa dobândită prin aplicarea prezentului regulament şi în special ia în considerare următoarele aspecte:

(a) reevaluarea domeniului de aplicare, cu privire la sănătatea animală şi bunăstarea animalelor;

(b) asigurarea faptului că la finanţarea controalelor oficiale contribuie alte sectoare prin extinderea listei activităţilor menţionate în anexa IV, secţiunea A şi în anexa V, secţiunea A, şi luând în considerare în special impactul legislaţiei comunitare privind igiena hranei pentru animale şi alimentelor după adoptarea acesteia;

(c) stabilirea unor valori minime ale onorariilor menţionate în anexa IV, secţiunea B şi în anexa V, secţiunea B, luând în considerare în special factorii de risc.

(3) După caz, Comisia prezintă împreună cu raportul propuneri relevante.

Articolul 66

Sprijin financiar comunitar

(1) Creditele necesare pentru:

(a) cheltuielile de călătorie şi sejur suportate de specialiştii statelor membre în urma numirii de către Comisie pentru a asista specialiştii acesteia conform dispoziţiilor din articolul 45 alineatul (1) şi articolul 46 alineatul (1);

(b) formarea personalului de control menţionată la articolul 51;

(c) finanţarea altor măsuri necesare pentru a asigura aplicarea prezentului regulament

se autorizează în fiecare an în cadrul procedurilor bugetare.

(2) Măsurile menţionate la alineatul (1) litera (c) includ în special organizarea de conferinţe, stabilirea bazelor de date, publicarea de informaţii, organizarea studiilor şi organizarea întâlnirilor în vederea pregătirii sesiunilor Comitetului permanent pentru lanţul alimentar şi sănătatea animală.

(3) Asistenţa tehnică şi o contribuţie financiară din partea Comunităţii pentru organizarea activităţilor menţionate la articolul 50 se pot acorda în limitele resurselor umane şi financiare pe care le are la dispoziţie Comisia.

▼B

TITLUL X

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 67

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2006.

Cu toate acestea, articolele 27 și 28 se aplică de la 1 ianuarie 2007.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼**M4**

ANEXA I

TERITORIILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 PUNCTUL 15

1. Teritoriul Regatului Belgiei
2. Teritoriul Republicii Bulgaria
3. Teritoriul Republicii Cehe
4. Teritoriul Regatului Danemarcei, cu excepția Insulelor Feroe și a Groenlandei
5. Teritoriul Republicii Federale Germania
6. Teritoriul Republicii Estonia
7. Teritoriul Irlandei
8. Teritoriul Republicii Elene
9. Teritoriul Regatului Spaniei, cu excepția Ceuta și Melilla
10. Teritoriul Republicii Franceze
11. Teritoriul Republicii Italiene
12. Teritoriul Republicii Cipru
13. Teritoriul Republicii Letonia
14. Teritoriul Republicii Lituania
15. Teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului
16. Teritoriul Republicii Ungare
17. Teritoriul Republicii Malta
18. Teritoriul Regatului Țărilor de Jos în Europa
19. Teritoriul Republicii Austria
20. Teritoriul Republicii Polone
21. Teritoriul Republicii Portugheze
22. Teritoriul României
23. Teritoriul Republicii Slovenia
24. Teritoriul Republicii Slovace
25. Teritoriul Republicii Finlanda
26. Teritoriul Regatului Suediei
27. Teritoriul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

▼B

ANEXA II

AUTORITĂȚI COMPETENTE

CAPITOLUL I: TEMATICA FORMĂRII PERSONALULUI CARE EFECTUEAZĂ CONTROALE OFICIALE

1. Diferite tehnici de control, cum ar fi auditarea, prelevarea de probe și inspecția.

2. Proceduri de control.

3. Legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare.

4. Diferite etape ale producției, prelucrării și distribuirii și posibilele riscuri care pot rezulta din acestea pentru sănătatea umană, precum și, după caz, pentru sănătatea animală și a plantelor și pentru mediu.

5. Evaluarea neconformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare.

6. Riscurile inerente creșterii de animale și producției hranei pentru animale și produselor alimentare.

7. Evaluarea aplicării procedurilor HACCP.

8. Sisteme de gestionare cum ar fi programele de asigurare a calității puse în aplicare de întreprinderile din sectorul hranei pentru animale și al produselor alimentare și evaluarea acestora, în măsura în care acestea sunt relevante pentru cerințele din legislația privind hrana pentru animale sau produsele alimentare.

9. Sisteme de certificare oficiale.

10. Planuri de intervenție în caz de urgență, inclusiv comunicarea dintre statele membre și Comisie.

11. Proceduri legale și implicațiile controalelor oficiale.

12. Examinarea documentelor scrise și a altor date, inclusiv cele legate de testarea aptitudinii, acreditarea și evaluarea riscurilor, care ar putea fi relevante pentru evaluarea conformității cu legislația referitoare la hrana pentru animale sau produsele alimentare; aceasta ar putea include aspecte financiare și comerciale.

13. Orice alt domeniu, inclusiv sănătatea animală și bunăstarea animalelor, necesar pentru a asigura efectuarea controalelor oficiale în conformitate cu prezentul regulament.

CAPITOLUL II: ASPECTE PRIVIND PROCEDURILE DE CONTROL

1. Organizarea autorității competente și relația dintre autoritățile competente centrale și autoritățile cărora le-au delegat atribuția de a efectua controale oficiale.

2. Relațiile dintre autoritățile competente și organele de control cărora le-au delegat atribuții legate de controalele oficiale.

3. Descrierea obiectivelor care urmează să fie atinse.

4. Atribuții, responsabilități și îndatoriri ale personalului.

5. Proceduri de prelevare de probe, metode și tehnici de control, interpretarea rezultatelor și decizii ulterioare.

6. Programe de control și supraveghere.

7. Asistență reciprocă în eventualitatea în care controalele oficiale necesită intervenția mai multor state membre.

▼B

8. Măsurile care urmează să se ia în urma controalelor oficiale.

9. Cooperarea cu alte servicii sau departamente care pot avea responsabilități relevante.

10. Verificarea adecvării metodelor de prelevare de probe, a metodelor de analiză și a testelor de detectare.

11. Orice alte activități sau informații necesare pentru funcționarea eficace a controalelor oficiale.

▼B

ANEXA III

CARACTERIZAREA METODELOR DE ANALIZĂ

1. Metodele de analiză ar trebui să se caracterizeze prin următoarele criterii:

   (a) exactitudine;

   (b) aplicabilitate (matrice și gama concentrației);

   (c) limita de detectare;

   (d) limita de determinare;

   (e) precizie;

   (f) repetabilitate;

   (g) reproductibilitate;

   (h) recuperare;

   (i) selectivitate;

   (j) sensibilitate;

   (k) linearitate;

   (l) marja de eroare;

   (m) alte criterii care pot fi selectate după caz.

2. Valorile de precizie menționate la punctul 1 litera (e) fie se obțin printr-un studiu colectiv realizat în conformitate cu un protocol recunoscut la nivel internațional privind studiile de colaborare (de exemplu, ISO 5725:1994 sau protocolul internațional armonizat IUPAC) fie, în cazul în care s-au stabilit criterii de performanță pentru metodele de analiză, se bazează pe teste de respectare a criteriilor. Valorile repetabilității și reproductibilității respective se exprimă sub o formă recunoscută la nivel internațional (de exemplu, intervale de precizie de 95 %, după cum sunt definite de standardul ISO 5725:1994 sau de IUPAC). Rezultatele studiului de colaborare se publică sau se pun la dispoziția publicului fără restricție.

3. Metodele de analiză care se aplică uniform diferitor grupuri de mărfuri ar trebui să fie preferate metodelor care se aplică numai unor produse specifice.

4. În situațiile în care metodele de analiză se pot valida numai în cadrul unui singur laborator, acestea se validează, de exemplu, în conformitate cu orientările armonizate IUPAC sau, în cazul în care s-au stabilit criterii de performanță pentru metodele de analiză, se bazează pe teste de respectare a criteriilor.

5. Metodele de analiză adoptate în temeiul prezentului regulament ar trebui editate în formatul standard pentru metodele de analiză recomandate de ISO.

▼B

ANEXA IV

ACTIVITĂȚI ȘI SUME MINIME ALE ONORARIILOR ȘI TAXELOR AFERENTE CONTROALELOR OFICIALE ÎN RELAȚIE CU UNITĂȚILE COMUNITARE

SECȚIUNEA A: ACTIVITĂȚI

1. Activitățile care fac parte din domeniul de aplicare al directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE, 93/119/CE și 96/23/CE pentru care statele membre percep în prezent taxe în temeiul Directivei 85/73/CEE.

2. Aprobarea unităților din sectorul hranei pentru animale.

SECȚIUNEA B: SUME MINIME

Statele membre percep pentru controalele referitoare la următoarele liste de produse sumele minime corespunzătoare pentru următoarele onorarii sau taxe:

CAPITOLUL I

SUME MINIME PENTRU ONORARII SAU TAXE APLICABILE INSPECȚIILOR DE ABATOR

(a)	carne de vită	
	— animale bovine adulte:	5 EUR/animal;
	— animale bovine tinere:	2 EUR/animal;
(b)	solipede/ecvidee:	3 EUR/animal;
(c)	carne de porc: animale cu o greutate a carcasei:	
	— mai mică de 25 kg:	0,5 EUR/animal;
	— egală sau mai mare de 25 kg:	1 EUR/animal;
(d)	carne de oaie și carne de capră: animale cu o greutate a carcasei:	
	— mai mică de 12 kg:	0,15 EUR/animal;
	— egală sau mai mare de 12 kg:	0,25 EUR/animal;
(e)	carne de pasăre:	
	— carne de pasăre de genul *Gallus* și bibilică:	0,005 EUR/animal;
	— rațe și gâște:	0,01 EUR/animal;
	— curcani:	0,025 EUR/animal;
	— carne de iepure de crescătorie:	0,005 EUR/animal.

CAPITOLUL II

SUME MINIME PENTRU ONORARII SAU TAXE APLICABILE INSPECȚIILOR DE MĂCELĂRIE

Per tonă de carne:

—	carne de vacă, viței, porc, solipede/ecvidee, oaie și capră:	2 EUR;
—	carne de pasăre și de iepure de crescătorie:	1,5 EUR;

▼B

— carne de vânat de crescătorie și sălbatic:

— vânat mic cu pene și de pământ: 1,5 EUR;

— carne de acarinate (struț, emu, nandu): 3 EUR;

— mistreți și rumegătoare: 2 EUR.

CAPITOLUL III

SUME MINIME PENTRU ONORARII SAU TAXE APLICABILE CASELOR DE PRELUCRARE A VÂNATULUI

(a) vânat mic cu pene: 0,005 EUR/animal;

(b) vânat mic cu blană: 0,01 EUR/animal;

(c) acarinate: 0,5 EUR/animal;

(d) mamifere de uscat:

— mistreț: 1,5 EUR/animal;

— rumegătoare: 0,5 EUR/animal.

CAPITOLUL IV

SUME MINIME PENTRU ONORARII SAU TAXE CARE SE APLICĂ PRODUCȚIEI DE LAPTE

— 1 EUR per 30 tone

și

— 0,5 EUR per tonă peste această cantitate.

CAPITOLUL V

SUME MINIME PENTRU ONORARII SAU TAXE APLICABILE PRODUCȚIEI ȘI INTRODUCERII PE PIAȚĂ A PRODUSELOR DE PESCĂRIT ȘI A PRODUSELOR DE ACVACULTURĂ

(a) prima introducere pe piață a produselor de pescărit și de acvacultură:

— 1 EUR/tonă pentru primele 50 de tone ale lunii;

— 0,5 EUR/tonă pentru ceea ce depășește 50 de tone.

(b) prima vânzare pe piața de pește:

— 0,5 EUR/tonă pentru primele 50 de tone ale lunii;

— 0,25 EUR/tonă pentru ceea ce depășește 50 de tone.

(c) prima vânzare în caz de absență a clasificării pe categorie de prospețime și/sau mărime în conformitate cu regulamentele (CEE) nr. 103/76 și nr. 104/-76:

— 1 EUR/tonă pentru primele 50 de tone ale lunii;

— 0,5 EUR/tonă pentru ceea ce depășește 50 de tone.

Onorariile percepute pentru speciile menționate la anexa II la Regulamentul (CEE) nr. 3703/85 al Comisiei nu trebuie să depășească 50 EUR pe lot.

Statele membre percep 0,5 EUR/tonă pentru prelucrarea produselor de pescărit și acvacultură.

▼B

ANEXA V

ACTIVITĂȚI ȘI SUME MINIME ALE ONORARIILOR ȘI TAXELOR AFERENTE CONTROALELOR OFICIALE ALE MĂRFURILOR ȘI ANIMALELOR VII INTRODUSE ÎN COMUNITATE

SECȚIUNEA A: ACTIVITĂȚI SAU CONTROALE

Activitățile care fac parte din domeniul de aplicare al directivelor 97/78/CE și 91/496/CEE, pentru care statele membre percep în prezent taxe în temeiul Directivei 85/73/CEE.

SECȚIUNEA B: ONORARII SAU TAXE

CAPITOLUL I

ONORARII APLICABILE CĂRNII IMPORTATE

Sumele minime ale onorariilor pentru controlul oficial al importului unui lot de carne se stabilesc la:

— 55 EUR per lot, până la 6 tone și

— 9 EUR per lot, până la 46 tone, peste această cantitate și

— 420 EUR per lot, peste 46 tone.

CAPITOLUL II

ONORARII APLICABILE PRODUSELOR DE PESCăRIT IMPORTATE

1. Onorariul minim pentru controlul oficial al importului unui lot de produse de pescuit se stabileşte la:

   — 55 EUR per lot, până la 6 tone și

   — 9 EUR per lot, până la 46 tone, peste această cantitate și

   — 420 EUR per lot, peste 46 tone.

2. Valoarea de mai sus pentru controlul oficial al importului unui lot de produse de pescuit transportat în vrac s-a stabilit la:

   — 600 EUR per vas, cu o încărcătură de produse de pescuit de până la 500 de tone;

   — 1 200 per vas, cu o încărcătură de produse de pescuit de până la 1 000 de tone;

   — 2 400 EUR per vas, cu o încărcătură de produse de pescuit de până la 2 000 de tone;

   — 3 600 EUR per vas, cu o încărcătură de produse de pescuit de peste 2 000 de tone.

3. În cazul produselor de pescuit capturate în mediul lor natural direct de către o navă de pescuit care navighează sub steagul unei țări terțe se aplică dispozițiile stabilite la anexa IV, secțiunea B, capitolul 5 litera (a).

▼B

CAPITOLUL III

TAXE SAU ONORARII APLICABILE PRODUSELOR DIN CARNE, CĂRNII DE PASĂRE, CĂRNII DE VÂNAT SĂLBATIC, CĂRNII DE IEPURE, CĂRNII DE VÂNAT DE CRESCăTORIE, SUBPRODUSELOR ŞI HRANEI PENTRU ANIMALE DE ORIGINE ANIMALĂ

1. Suma minimă pentru controlul oficial al importului unui lot de produse de origine animală altele decât cele menţionate la capitolele I şi II sau al unui lot de subproduse de origine animală sau al unui lot de hrană pentru animale se stabileşte la:

   — 55 EUR per lot, până la 6 tone şi

   — 9 EUR per lot, până la 46 tone, peste această cantitate şi

   — 420 EUR per lot, peste 46 tone.

2. Valoarea de mai sus pentru controlul oficial al importului unui lot de produse de origine animală altele decât cele menţionate la capitolele I şi II, al unui lot de subproduse de origine animală sau al unui lot de hrană pentru animale transportat în vrac s-a stabilit la:

   — 600 EUR per vas, cu o încărcătură de produse de până la 500 de tone;

   — 1 200 EUR per vas, cu o încărcătură de produse de până la 1 000 de tone;

   — 2 400 EUR per vas, cu o încărcătură de produse de până la 2 000 de tone;

   — 3 600 EUR per vas, cu o încărcătură de produse de peste 2 000 de tone.

CAPITOLUL IV

ONORARII APLICABILE TRANZITULUI PRIN COMUNITATE AL MĂRFURILOR ŞI ANIMALELOR VII

Onorariul sau taxa de achitat pentru controlul oficial cu privire la tranzitul mărfurilor şi animalelor vii prin Comunitate se stabileşte la un nivel minim de 30 EUR, la care se adaugă 20 EUR pentru fiecare sfert de oră pentru fiecare membru al personalului care participă la controale.

CAPITOLUL V

ONORARII APLICABILE IMPORTURILOR DE ANIMALE VII

1. Onorariul pentru controlul oficial al importului unui lot de animale vii se stabileşte:

   (a) pentru animalele bovine, ecvidee, porci, oi, capre, păsări, iepuri şi vânat mic cu pene sau vânat cu blană şi următoarele mamifere de uscat: mistreţi şi rumegătoare, la:

      — 55 EUR per lot, până la 6 tone şi

      — 9 EUR per lot, până la 46 tone, peste această cantitate şi

      — 420 EUR per lot, peste 46 tone.

▼B

(b) pentru animalele aparținând altor specii la costul efectiv al inspecției, exprimat fie per animal, fie per tonă importată, la:

— 55 EUR per lot, până la 46 tone sau

— 420 EUR per lot, peste 46 tone,

înțelegându-se că aceste sume minime nu se aplică importurilor de specii menționate de Decizia 92/432/CEE a Comisiei.

2. La cererea unui stat membru, în cazul în care sunt însoțite de documente coroboratoare corespunzătoare în conformitate cu procedura stabilită la articolul 18 din Directiva 89/662/CEE, pentru importurile din anumite țări terțe se poate aplica un nivel mai mic al onorariilor.

▼B

ANEXA VI

CRITERII CARE SE IAU ÎN CONSIDERARE LA CALCULAREA ONORARIILOR

1. Salariile personalului care participă la controalele oficiale;
2. Cheltuielile personalului care participă la controalele oficiale, inclusiv costurile pentru instalații, instrumente, echipament, formare, călătorie și alte costuri aferente;
3. Costurile analizei de laborator și pentru prelevarea de probe.

▼M9

ANEXA VII

LABORATOARE DE REFERINȚĂ ALE UNIUNII EUROPENE (UE)

(Denumite anterior „LABORATOARE COMUNITARE DE REFERINȚĂ”)

I. LABORATOARE DE REFERINȚĂ ALE UE PENTRU HRANA PENTRU ANIMALE ȘI PRODUSELE ALIMENTARE

1. **Laborator de referință al UE pentru lapte și produse lactate**

   ANSES – Laboratoire de sécurité des aliments

   Maisons-Alfort

   Franța

2. **Laborator de referință al UE pentru analiza și testarea zoonozelor (salmonela)**

   Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

   Bilthoven

   Țările de Jos

3. **Laborator de referință al UE pentru monitorizarea biotoxinelor marine**

   Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)

   Vigo

   Spania

4. **Laborator de referință al UE pentru monitorizarea contaminărilor bacteriologice și virale ale moluștelor bivalve**

   The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (Cefas)

   Weymouth

   Regatul Unit

5. **Laborator de referință al UE pentru *Listeria monocytogenes***

   ANSES – Laboratoire de sécurité des aliments

   Maisons-Alfort

   Franța

6. **Laborator de referință al UE pentru stafilococii coagulazo-pozitivi, inclusiv *Staphylococccus aureus***

   ANSES – Laboratoire de sécurité des aliments

   Maisons-Alfort

   Franța

7. **Laborator de referință al UE pentru *Escherichia coli*, inclusiv *E. coli* verotoxinogenă (VTEC)**

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)

   Roma

   Italia

8. **Laborator de referință al UE pentru *Campylobacter***

   Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

   Uppsala

   Suedia

▼M9

9. **Laborator de referință al UE pentru paraziți (în special *Trichinella, Echinococcus* și *Anisakis*)**

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)

   Roma

   Italia

10. **Laborator de referință al UE pentru rezistența la antimicrobiene**

    Fødevareinstituttet

    Danmarks Tekniske Universitet

    København

    Danemarca

11. **Laborator de referință al UE pentru proteinele animale din hrana pentru animale**

    Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)

    Gembloux

    Belgia

12. **Laborator de referință al UE pentru reziduurile de medicamente veterinare și de contaminanți din produsele alimentare de origine animală**

    (a) Pentru reziduurile prevăzute la grupa A punctele 1, 2, 3 și 4, grupa B punctul 2 litera (d) și grupa B punctul 3 litera (d) din anexa I la Directiva 96/23/CE:

        Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

        Bilthoven

        Țările de Jos

    (b) Pentru reziduurile prevăzute la grupa B punctul 1 și grupa B punctul 3 litera (e) din anexa I la Directiva 96/23/CE și pentru carbadox și olaquindox:

        ANSES – Laboratoire de Fougères

        Franța

    (c) Pentru reziduurile prevăzute la grupa A punctul 5 și grupa B punctul 2 literele (a), (b) și (e) din anexa I la Directiva 96/23/CE:

        Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)

        Berlin

        Germania

    (d) Pentru reziduurile prevăzute la grupa B punctul 3 litera (c) din anexa I la Directiva 96/23/CE:

        Instituto Superiore di Sanità

        Roma

        Italia

13. **Laborator de referință al UE pentru encefalopatii spongiforme transmisibile (EST)**

    Laboratorul prevăzut în capitolul B din anexa X la Regulamentul (CE) nr. 999/2001:

    The Veterinary Laboratories Agency

    Addlestone

    Regatul Unit

▼M9

14. **Laborator de referință al UE pentru aditivii utilizați în hrana animalelor**

Laboratorul prevăzut în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ([1]):

Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene

Geel

Belgia

15. **Laborator de referință al UE pentru organismele modificate genetic (OMG)**

Laboratorul prevăzut în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic ([2]):

Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene

Ispra

Italia

16. **Laborator de referință al UE pentru materialele destinate să intre în contact cu alimentele**

Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene

Ispra

Italia

17. **Laborator de referință al UE pentru reziduurile de pesticide**

(a) Cereale și hrană pentru animale:

Fødevareinstituttet

Danmarks Tekniske Universitet

København

Danemarca

(b) Produse alimentare de origine animală și produse cu un conținut ridicat de substanță grasă:

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg

Freiburg

Germania

(c) Fructe și legume, inclusiv produse cu un conținut ridicat de apă și acid:

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)

Burjassot-Valencia

Spania

Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)

Almería

Spania

(d) Metode monoreziduale:

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart

Fellbach

Germania

([1]) JO L 268, 18.10.2003, p. 29.
([2]) JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

▼M9

18. **Laborator de referință al UE pentru metalele grele în hrana pentru animale și în produsele alimentare**

Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene

Geel

Belgia

19. **Laborator de referință al UE pentru micotoxine**

Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene

Geel

Belgia

20. **Laborator de referință al UE pentru hidrocarburi policiclice aromatice (HPA)**

Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene

Geel

Belgia

21. **Laborator de referință al UE pentru dioxine și PCB prezente în hrana pentru animale și produsele alimentare**

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg

Freiburg

Germania

II. LABORATOARE DE REFERINȚĂ ALE UE PENTRU SĂNĂTATEA ANIMALĂ ȘI ANIMALELE VII

1. **Laborator de referință al UE pentru pesta porcină clasică**

Laboratorul prevăzut în Directiva 2001/89/CE a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind măsurile comunitare pentru controlul pestei porcine clasice ([1])

2. **Laborator de referință al UE pentru pesta cabalină africană**

Laboratorul prevăzut în Directiva 92/35/CEE a Consiliului din 29 aprilie 1992 de stabilire a normelor de control și a măsurilor pentru combaterea pestei cabaline africane ([2])

3. **Laborator de referință al UE pentru gripa aviară**

Laboratorul prevăzut în Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE ([3])

4. **Laborator de referință al UE pentru boala Newcastle**

Laboratorul prevăzut în Directiva 92/66/CEE a Consiliului din 14 iulie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a maladiei de Newcastle ([4])

5. **Laborator de referință al UE pentru boala veziculoasă a porcului**

Laboratorul prevăzut în Directiva 92/119/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare generale de combatere a unor boli la animale, precum și a măsurilor specifice împotriva bolii veziculoase a porcului ([5])

([1]) JO L 316, 1.12.2001, p. 5.
([2]) JO L 157, 10.6.1992, p. 19.
([3]) JO L 10, 14.1.2006, p. 16.
([4]) JO L 260, 5.9.1992, p. 1.
([5]) JO L 62, 15.3.1993, p. 69.

▼M9

6. **Laborator de referință al UE pentru boli ale peștilor**

Veterinærinstituttet

Afdeling for Fjerkræ, Fisk og Pelsdyr

Danmarks Tekniske Universitet

Aarhus

Danemarca

7. **Laborator de referință al UE pentru boli ale moluștelor**

Ifremer – Institut français de recherche pour l'exploitation de la mer

La Tremblade

Franța

8. **Laborator de referință al UE pentru controlul eficacității vaccinurilor antirabice**

Laboratorul prevăzut în Decizia 2000/258/CE a Consiliului din 20 martie 2000 privind desemnarea unui institut specific responsabil cu stabilirea criteriilor necesare pentru standardizarea testelor serologice de control al eficacității vaccinurilor antirabice ([1])

9. **Laborator de referință al UE pentru boala limbii albastre**

Laboratorul prevăzut în Directiva 2000/75/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine ([2])

10. **Laborator de referință al UE pentru pesta porcină africană**

Laboratorul prevăzut în Directiva 2002/60/CE a Consiliului din 27 iunie 2002 de stabilire a dispozițiilor specifice de combatere a pestei porcine africane și de modificare a Directivei 92/119/CEE în ceea ce privește boala Teschen și pesta porcină africană ([3])

11. **Laborator de referință al UE pentru zootehnie**

Laboratorul prevăzut în Decizia 96/463/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind desemnarea organismului de referință însărcinat să contribuie la uniformizarea metodelor de testare și de evaluare a rezultatelor bovinelor reproducătoare de rasă pură ([4])

12. **Laborator de referință al UE pentru febra aftoasă**

Laboratorul prevăzut în Directiva 2003/85/CE a Consiliului din 29 septembrie 2003 privind măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase, de abrogare a Directivei 85/511/CEE și a Deciziilor 89/531/CEE și 91/665/CEE și de modificare a Directivei 92/46/CEE ([5])

13. **Laborator de referință al UE pentru bruceloză**

ANSES – Laboratoire de santé animale

Maisons-Alfort

Franța

([1]) JO L 79, 30.3.2000, p. 40.
([2]) JO L 327, 22.12.2000, p. 74.
([3]) JO L 192, 20.7.2002, p. 27.
([4]) JO L 192, 2.8.1996, p. 19.
([5]) JO L 306, 22.11.2003, p. 1.

▼M9

14. **Laboratorul de referință al UE pentru boli ale ecvideelor altele decât pesta cabalină africană**

ANSES – Laboratoire de santé animale/Laboratoire de pathologie équine

Maisons-Alfort

Franța

15. **Laborator de referință al UE pentru boli ale crustaceelor**

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)

Weymouth

Regatul Unit

16. **Laborator de referință al UE pentru rabie**

ANSES – Laboratoire de la rage et de la faune sauvage de Nancy

Malzeville

Franța

17. **Laborator de referință al UE pentru tuberculoza bovină**

VISAVET – Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid

Madrid

Spania

▼M10

18. **Laborator de referință al UE pentru sănătatea albinelor**

ANSES – Laboratorul Sophia-Antipolis

Sophia-Antipolis

Franța

▼B

ANEXA VIII

NORME DE APLICARE CARE RĂMÂN ÎN VIGOARE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 61

1. Normele de aplicare în temeiul Directivei 70/373/CEE privind introducerea modalităților de prelevare de probe și a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al furajelor.

(a) Prima Directivă 71/250/CEE a Comisiei din 15 iunie 1971 de stabilire a metodelor de analiză comunitare pentru controlul oficial al furajelor ([1]);

(b) A doua Directivă 71/393/CEE a Comisiei din 18 noiembrie 1971 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al alimentelor destinate consumului animal ([2]);

(c) A treia Directivă 72/199/CEE a Comisiei din 27 aprilie 1972 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al furajelor ([3]);

(d) A patra Directivă 73/46/CEE a Comisiei din 5 decembrie 1972 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al furajelor ([4]);

(e) Prima Directivă 76/371/CEE a Comisiei din 1 martie 1976 de stabilire a metodelor comunitare de prelevare de probe pentru controlul oficial al hranei animalelor ([5]);

(f) A șaptea Directivă 76/372/CEE a Comisiei din 1 martie 1976 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al furajelor ([6]);

(g) A opta Directivă 78/633/CEE a Comisiei din 15 iunie 1978 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al furajelor ([7]);

(h) A noua Directivă 81/715/CEE a Comisiei din 31 iulie 1981 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al furajelor ([8]);

(i) A zecea Directivă 84/425/CEE a Comisiei din 25 iulie 1984 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al hranei pentru animale ([9]);

(j) A unsprezecea Directivă 93/70/CEE a Comisiei din 28 iulie 1993 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al hranei pentru animale ([10]);

(k) A douăsprezecea Directivă 93/117/CE a Comisiei din 17 decembrie 1993 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru controlul oficial al hranei pentru animale ([11]);

([1]) JO L 155, 12.7.1971, p. 13. Directivă modificată ultima dată de Directiva 1999/27/CE a Comisiei (JO L 118, 6.5.1999, p. 36).
([2]) JO L 279, 20.12.1971, p. 7. Directivă modificată ultima dată de Directiva 98/64/CE a Comisiei (JO L 257, 19.9.1998, p. 14).
([3]) JO L 123, 29.5.1972, p. 6. Directivă modificată ultima dată de Directiva 1999/79/CE a Comisiei (JO L 209, 7.8.1999, p. 23).
([4]) JO L 83, 30.3.1973, p. 21. Directivă modificată ultima dată de Directiva 1999/27/CE a Comisiei.
([5]) JO L 102, 15.4.1976, p. 1.
([6]) JO L 102, 15.4.1976, p. 8. Directivă modificată ultima dată de Directiva 94/14/CE a Comisiei (JO L 94, 13.4.1994, p. 30).
([7]) JO L 206, 29.7.1978, p. 43. Directivă modificată ultima dată de Directiva 84/4/CE a Comisiei (JO L 15, 18.1.1984, p. 28).
([8]) JO L 257, 10.9.1981, p. 38.
([9]) JO L 238, 6.9.1984, p. 34.
([10]) JO L 234, 17.9.1993, p. 17.
([11]) JO L 329, 30.12.1993, p. 54.

▼B

(l) Directiva 98/64/CE a Comisiei din 3 septembrie 1998 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru determinarea aminoacizilor, uleiurilor și grăsimilor brute și olaquindoxului din hrana pentru animale ([1]);

(m) Directiva 2003/126/CE a Comisiei din 23 decembrie 2003 privind metoda analitică de determinare a constituenților de origine animală pentru controlul oficial al hranei pentru animale ([2]);

(n) Directiva 1999/27/CE a Comisiei din 20 aprilie 1999 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru dozarea de amproliu, diclazuril și carbadox în hrana animalelor ([3]);

(o) Directiva 1999/76/CE a Comisiei din 23 iulie 1999 de stabilire a unei metode comunitare de analiză pentru dozarea de lasalocid-sodiu în hrana pentru animale ([4]);

(p) Directiva 2000/45/CE a Comisiei din 6 iulie 2000 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru determinarea vitaminei A, a vitaminei E și a triptofanului din hrana pentru animale ([5]);

(q) Directiva 2002/70/CE a Comisiei din 26 iulie 2002 de stabilire a metodelor comunitare de analiză pentru determinarea nivelurilor de dioxine și de PCB de tip dioxin din hrana pentru animale ([6]).

2. Normele de aplicare pe baza Directivei 95/53/CE din 25 octombrie 1995 de stabilire a principiilor care reglementează organizarea controalelor oficiale din sectorul nutriției animalelor

Directiva 98/68/CE a Comisiei din 10 septembrie 1998 de stabilire a documentului standard menționat la articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/53/CE a Consiliului și a anumitor norme în materie de controale, la introducerea în Comunitate a produselor provenind din țări terțe și destinate hranei animalelor ([7]).

([1]) JO L 257, 19.9.1998, p. 14.
([2]) JO L 339, 24.12.2003, p. 78.
([3]) JO L 118, 6.5.1999, p. 36.
([4]) JO L 207, 6.8.1999, p. 13.
([5]) JO L 174, 13.7.2000, p. 32.
([6]) JO L 209, 6.8.2002, p. 15.
([7]) JO L 261, 24.9.1998, p. 32.